

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-90-26

Druk nr 2737
Warszawa, 19 czerwca 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy - Kodeks spółek handlowych
oraz ustawy o zmianie ustawy - Kodeks spółek
handlowych oraz niektórych innych ustaw.**

Projekt ma charakter deregulacyjny.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Sprawiedliwości.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz ustawy o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw

Art. 1. W ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 18 i 96 oraz z 2026 r. poz. 176, 187 i 644) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 238 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Zgromadzenie wspólników zwołuje się za pomocą listów poleconych lub przesyłek nadanych pocztą kurierską, wysłanych co najmniej dwa tygodnie przed terminem zgromadzenia wspólników. Zamiast listu poleconego lub przesyłki nadanej pocztą kurierską, zawiadomienie może być wysłane wspólnikowi na adres do doręczeń elektronicznych albo pocztą elektroniczną, jeżeli uprzednio wyraził na to zgodę w formie dokumentowej, podając adres, na który zawiadomienie powinno być wysłane. Umowa spółki może przewidywać surowsze warunki udzielenia zgody.”;

2) w art. 243 w § 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Pełnomocnictwo powinno być udzielone w formie dokumentowej, chyba że umowa spółki przewiduje surowsze wymogi jego udzielenia.”;

3) w art. 300⁹⁵ § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Pełnomocnictwo powinno być udzielone w formie dokumentowej, chyba że umowa spółki przewiduje surowsze wymogi jego udzielenia. Kopię pełnomocnictwa dołącza się do księgi protokołów.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 23 stycznia 2026 r. o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 176) w art. 1 w pkt 27 wprowadza się następujące zmiany:

1) w lit. a, w art. 476 w § 1¹ w pkt 2 wyrazy „art. 328¹³ § 1” zastępuje się wyrazami „art. 328⁵ § 3”;

2) w lit. b, w art. 476 w § 2¹ wyrazy „art. 328¹³ § 1” zastępuje się wyrazami „art. 328⁵ § 3”.

Art. 3. 1. Do zgód, o których mowa w art. 238 § 1 ustawy zmienianej w art. 1, wyrażonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do pełnomocnictw, o których mowa w art. 243 § 2 oraz art. 300⁹⁵ § 2 ustawy zmienianej w art. 1, udzielonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 2, który wchodzi w życie z dniem 18 lutego 2027 r.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych wprowadza zmiany w ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 18 i 96 oraz z 2026 r. poz. 176, 187 i 644). Celem projektowanych zmian jest zmniejszenie formalizmu w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością i dostosowanie regulacji Kodeksu spółek handlowych (KSH) do standardów cyfrowych. Obecny wymóg „*pisemnej zgody*” przewidziany w art. 238 § 1 KSH odnoszący się do formy zgody wspólnika na doręczanie zawiadomień o zwołaniu zgromadzeń wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz „*pisemnego pełnomocnictwa*”, o którym mowa w art. 243 § 2 KSH dotyczący formy pełnomocnictwa do uczestnictwa w zgromadzeniu wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością generuje nieuzasadnione koszty i bariery, szczególnie dla wspólników zagranicznych. Proponowana zmiana umożliwia stosowanie formy dokumentowej, w tym komunikacji elektronicznej, co odpowiada realiom obrotu (przykładowo: skan oryginału jest już formą dokumentową). Wymaga podkreślenia, iż w sytuacji, gdy dokumentacja korporacyjna jest w zasadzie całkowicie zdigitalizowana, nie znajduje uzasadnienia gromadzenie dokumentacji tradycyjnej. Regulacja przewiduje jednocześnie możliwość wprowadzenia surowszej formy w umowie.

Postulat odnoszący się do zmiany art. 238 § 1 KSH zmierza do zastąpienia wymogu wyrażenia przez wspólnika „*pisemnej zgody*” na doręczanie zawiadomień o zgromadzeniu wspólników drogą elektroniczną, zgodą wyrażoną w formie dokumentowej. Obecna regulacja, choć dopuszcza alternatywne metody doręczania, w praktyce okazuje się źródłem zbędnych trudności formalnych, zmusza bowiem wspólnika do składania odrębnego dokumentu z własnoręcznym podpisem lub podpisem kwalifikowanym, co szczególnie w przypadku zagranicznych udziałowców opóźnia procedurę i generuje koszty. Przekształcenie tej zgody w zgodę dokumentową pozwoliłoby zrealizować jej funkcję w sposób szybszy, prostszy i lepiej dostosowany do realiów cyfrowych, przy jednoczesnym zachowaniu istotnego elementu – identyfikacji osoby składającej oświadczenie. Wymaga podkreślenia, że w zmienianym art. 238 § 1 KSH przewidziano, iż umowa spółki może przewidywać surowsze warunki udzielenia zgody.

W odróżnieniu od pełnomocnictwa, które ma charakter incydentalny i może być udzielane w sytuacjach pilnych lub konfliktowych, zgoda na doręczenia elektroniczne jest zazwyczaj udzielana raz, na początku relacji ze spółką i obowiązuje przez dłuższy czas. Ryzyko nadużyć

w tym zakresie jest zatem mniejsze, a z punktu widzenia pewności obrotu bardziej przewidywalne.

Z kolei postulat zmiany art. 243 § 2 KSH zmierza do umożliwienia udzielania pełnomocnictwa do udziału w zgromadzeniu wspólników w formie dokumentowej. Uzasadnienie tej propozycji opiera się na realiach funkcjonowania współczesnych spółek kapitałowych, w których coraz częściej zarówno komunikacja między wspólnikami, jak i samo odbywanie zgromadzeń przybiera formę zdalną. Tradycyjny wymóg formy pisemnej, rozumianej jako dokument opatrzony własnoręcznym podpisem lub kwalifikowanym podpisem elektronicznym, okazuje się w praktyce zbyt rygorystyczny, nieprzystający do potrzeb rynku i barierą zwłaszcza dla inwestorów zagranicznych. Forma dokumentowa, uregulowana w art. 77² ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2025 r. poz. 1071, z późn. zm.), pozwala na złożenie oświadczenia w dowolnej utrwalonej postaci (np. e-mail, plik PDF), o ile możliwa jest identyfikacja osoby, która je złożyła.

Zaproponowana zmiana stanowi zatem adekwatną odpowiedź na praktyczne trudności, jakie napotykają wspólnicy chcący udzielić pełnomocnictwa zdalnie, bez konieczności fizycznego podpisu. Jednocześnie konstrukcja, w której dopuszczenie formy surowszej niż dokumentowa uzależnione jest od woli samych wspólników wyrażonej w umowie spółki, zachowuje elastyczność i pozwala każdej spółce dostosować mechanizmy identyfikacyjne do własnych potrzeb i poziomu zaufania korporacyjnego.

Wymaga podkreślenia, że projektowana regulacja nie nakłada na spółki obowiązku dostosowania ani zmiany obowiązujących umów spółek. Ewentualna modyfikacja umowy spółki może nastąpić wyłącznie w sposób dobrowolny, jeśli wspólnicy uznają za zasadne skorzystanie z nowego uprawnienia przewidzianego w projektowanym przepisie. Regulacja ma zatem charakter fakultatywny i kreuje jedynie możliwość, a nie obowiązek, wprowadzenia do umowy spółki postanowień dopuszczających stosowanie formy dokumentowej.

Zmiana art. 300⁹⁵ § 2 KSH ma na celu zapewnienie spójności kodeksowej regulacji wykonywania praw udziałowych przez pełnomocnika w spółkach kapitałowych niepublicznych oraz utrzymanie deregulacyjnego charakteru projektowanych rozwiązań. Wprowadzenie formy dokumentowej jako podstawowego standardu udzielenia pełnomocnictwa odpowiada utrwalonej praktyce obrotu, w której oświadczenia korporacyjne są składane i archiwizowane w postaci elektronicznej, a weryfikacja ich pochodzenia następuje przy wykorzystaniu środków komunikacji na odległość. Jednocześnie rezygnacja z

ustawowego rygoru nieważności dla niezachowania formy dokumentowej ogranicza ryzyko nadmiernie formalistycznych skutków w sytuacjach, w których umocowanie pełnomocnika jest w istocie niewątpliwe, a wada dotyczy wyłącznie technicznego sposobu utrwalenia oświadczenia. Rozwiązanie to wzmacnia pewność obrotu wewnątrz korporacyjnego, zmniejsza liczbę potencjalnych sporów o charakterze czysto formalnym oraz pozostaje w zgodzie z zasadą autonomii woli wspólników (akcjonariuszy), przy czym umowa spółki zachowuje możliwość ustanowienia formy surowszej, adekwatnej do potrzeb konkretnej spółki. W konsekwencji projektowane ujednoczenie z regulacją spółki z ograniczoną odpowiedzialnością realizuje postulat przejrzystości i koherencji KSH, redukując nieuzasadnione różnice pomiędzy typami spółek o zbliżonej funkcji instytucji pełnomocnictwa.

Ponadto w art. 2 przewidziano zmianę w ustawie z dnia 23 stycznia 2026 r. o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 176) poprzez zastąpienie w tej ustawie w art. 1 w pkt 27 w lit. a oraz w lit. b wyrazów „art. 328¹³ § 1” wyrazami „art. 328⁵ § 3”. Zmiany te mają charakter porządkujący i zmierzają do usunięcia błędnego odwołania.

Skutki społeczne, gospodarcze, finansowe i prawne:

- Społeczne/gospodarcze – uproszczenie i obniżenie kosztów procedur w spółkach z o.o.,
- Finansowe – brak skutków dla budżetu państwa, pozytywne skutki dla przedsiębiorców (oszczędności),
- Prawne – ujednoczenie regulacji KSH z innymi przepisami, które już dopuszczają formę dokumentową.

Propozycja zmiany była przedmiotem analiz deregulacyjnych i rekomendacji środowisk prawniczych i biznesowych (m.in. w ramach formularzy oceny propozycji deregulacyjnych). Spotkała się z pozytywną oceną jako działanie upraszczające prawo spółek i zmniejszające obciążenia dla przedsiębiorców.

Zgodnie z art. 4 projektowana ustawa wejdzie w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 2, który wejdzie w życie z dniem 18 lutego 2027 r.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z wymogami wymienionymi w art. 66–68 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2025 r. poz. 1480, z późn. zm.) należy zaznaczyć, że projektowana ustawa ma charakter deregulacyjny i nie spowoduje dodatkowych obciążeń przedsiębiorców.

Zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677 oraz z 2026 r. poz. 160), a także mając na uwadze § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. W trybie art. 7 ww. ustawy nie wpłynęły zgłoszenia zainteresowania pracami nad ww. projektem rozporządzenia.

Przewiduje się, że wpływ projektu ustawy na sytuację mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców będzie korzystny, ponieważ w efekcie wprowadzonych regulacji nastąpi odformalizowanie, a tym samym usprawnienie obrotu, zwłaszcza w stosunkach korporacyjnych. Będzie to korzystnie wpływało na konkurencyjność działania przedsiębiorców.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji lub uzgodnienia.

Nie dokonano oceny OSR w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

Jednocześnie należy wskazać, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych, w stosunku do projektowanej ustawy, środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

Wejście w życie ustawy nie będzie miało negatywnego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw, jak również nie będzie miało negatywnego wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz ustawy o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Sprawiedliwości</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu <u>pod względem legislacyjnym i merytorycznym:</u> Arkadiusz Myrcha, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu <u>opiekun legislacyjny:</u> Łukasz Paszka, Zastępca Dyrektora Departamentu Legislacyjnego e-mail: sekretariat.dl@ms.gov.pl; tel. 22 52 12 764</p> <p>Tomasz Ulak, Główny Specjalista ds. Legislacji, Departament Legislacyjny e-mail: Tomasz.Ulak@ms.gov.pl; tel. 734 116 283</p> <p><u>opiekun merytoryczny:</u> Przemysław Wołowski, Zastępca Dyrektora Departamentu Prawa Cywilnego i Gospodarczego email: sekretariat.dpcig@ms.gov.pl; tel. 22 52 12 423</p>	<p>Data sporządzenia 01.06.2026 r.</p> <p>Źródło: Inicjatywa własna Deregulacja</p> <p>Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów: UDER98</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Niniejszy projekt wprowadza zmiany w ustawie z dnia 15 września 2000 r. – *Kodeks spółek handlowych*¹⁾ (dalej KSH). Jego celem jest zmniejszenie formalizmu w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością i dostosowanie regulacji KSH do standardów cyfrowych.

Aktualnie w ramach art. 238 § 1 KSH nałożony jest na wspólników wymóg wyrażenia pisemnej zgody na doręczanie zawiadomień o zwołaniu zgromadzeń wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością na adres do doręczeń elektronicznych albo pocztą elektroniczną. Regulacja, choć dopuszcza alternatywne metody doręczania, w praktyce okazuje się źródłem zbędnych trudności formalnych, zmusza bowiem wspólnika do składania odrębnego dokumentu z własnoręcznym podpisem lub podpisem kwalifikowanym.

Podobny obowiązek wynika z art. 243 § 2 KSH i dotyczy formy pełnomocnictwa do uczestnictwa w zgromadzeniu wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, które musi być udzielone na piśmie pod rygorem nieważności. Obecnie komunikacja między wspólnikami, jak i samo odbywanie zgromadzeń w spółkach kapitałowych coraz częściej przybiera formę zdalną. Tak więc tradycyjny wymóg formy pisemnej, rozumianej jako dokument opatrzony własnoręcznym podpisem lub kwalifikowanym podpisem elektronicznym, okazuje się w praktyce zbyt rygorystyczny, nieprzystający do potrzeb rynku.

Z uwagi na to, że wskazane wyżej rozwiązania generują nieuzasadnione koszty i bariery, szczególnie dla wspólników zagranicznych, zasadnym wydaje się wprowadzenie zmian, które umożliwią stosowanie formy dokumentowej, w tym komunikacji elektronicznej, co będzie adekwatne do obowiązujących realiów obrotu (np.: skan oryginalnego dokumentu stanowi formę dokumentową). Warto podkreślić, że w sytuacji, gdy dokumentacja korporacyjna jest w zasadzie całkowicie zdigitalizowana, nie znajduje uzasadnienia gromadzenie dokumentacji tradycyjnej.

Nie ma możliwości podjęcia alternatywnych, w stosunku do projektowanej ustawy, środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji i oczekiwany efekt

Wobec kwestii przedstawionych w pkt 1 OSR, proponuje się zmianę brzmienia art. 238 § 1 KSH, która **zastąpi wymóg wyrażenia przez wspólnika pisemnej zgody na doręczanie zawiadomień o zgromadzeniu wspólników drogą elektroniczną, zgodą wyrażoną w formie dokumentowej**. Projektowany przepis przewiduje, że zgromadzenie wspólników zwołuje się za pomocą listów poleconych lub przesyłek nadanych pocztą kurierską, wysłanych co najmniej dwa tygodnie

¹⁾ Dz. U. z 2024 r. poz. 18 i 96 oraz z 2026 r. poz. 176, 187 i 644.

przed terminem zgromadzenia wspólników. Zamiast listu poleconego lub przesyłki nadanej pocztą kurierską, zawiadomienie może być wysłane wspólnikowi na adres do doręczeń elektronicznych albo pocztą elektroniczną, jeżeli uprzednio wyraził na to zgodę w formie dokumentowej, podając adres, na który zawiadomienie powinno być wysłane. Przekształcenie zgody wyrażonej w formie pisemnej na zgodę dokumentową umożliwi realizację jej funkcji w sposób szybszy, prostszy i lepiej dostosowany do realiów cyfrowych, przy jednoczesnym zachowaniu istotnego elementu jakim jest identyfikacja osoby składającej oświadczenie. Warto zauważyć, że zgoda na doręczenia elektroniczne jest zazwyczaj udzielana raz, na początku relacji ze spółką i obowiązuje przez dłuższy czas, tak więc ryzyko nadużyć w tym zakresie wydaje się niewielkie. Wymaga podkreślenia, że w zmienianym art. 238 § 1 KSH przewidziano, iż umowa spółki może przewidywać surowsze warunki udzielenia zgody.

Natomiast proponowana zmiana art. 243 § 2 KSH umożliwi **wprowadzenie w ramach umowy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością zapisu pozwalającego na udzielanie pełnomocnictwa do udziału w zgromadzeniu wspólników w formie surowszej niż dokumentowa.**

Rozwiązanie to stanowi odpowiedź na praktyczne trudności, jakie napotykają wspólnicy chcący udzielić pełnomocnictwa zdalnie, bez konieczności fizycznego podpisu.

Wskazana zmiana oznacza odejście od formy bardziej rygorystycznej na rzecz rozwiązania bardziej elastycznego, przy jednoczesnym zachowaniu możliwości zastrzeżenia przez wspólników w umowie spółki wymogów surowszych. Z perspektywy bezpieczeństwa obrotu prawnego oznacza to, że poziom ochrony nie jest już w pierwszej kolejności determinowany przez ustawowy rygor formalny, lecz w większym stopniu kształtowany jest przez decyzje wspólników oraz przyjęte rozwiązania korporacyjne. Wspólnicy zachowują bowiem możliwość dostosowania wymogów dotyczących formy pełnomocnictwa do uwarunkowań danej spółki, w tym utrzymania formy pisemnej lub wprowadzenia dodatkowych warunków identyfikacyjnych. Jednocześnie stosowanie formy dokumentowej jako rozwiązania pozbawionego mechanizmów identyfikacyjnych właściwych dla formy pisemnej może w praktyce wymagać wdrożenia przez spółki odpowiednich procedur weryfikacji umocowania pełnomocników, w szczególności w zakresie potwierdzania tożsamości mocodawcy oraz autentyczności dokumentu. Regulacja ta może zatem skutkować koniecznością dostosowania praktyki organizacyjnej spółek, przy czym zakres tych działań będzie zależny od decyzji wspólników oraz przyjętego modelu ładu korporacyjnego. Natomiast możliwość przewidzenia w umowie spółki surowszych wymogów dotyczących formy pełnomocnictwa pełni funkcję mechanizmu zabezpieczającego, pozwalającego na ograniczenie potencjalnych ryzyk w przypadkach, w których wspólnicy uznają to za uzasadnione. W rezultacie wpływ projektowanej regulacji na bezpieczeństwo obrotu prawnego jest zróżnicowany, przy czym projekt wprowadza rozwiązania umożliwiające jego dostosowanie do potrzeb uczestników obrotu.

Trzeba mieć jednak na uwadze, że zmiana ta wiąże się z określonymi ryzykami praktycznymi dla spółek oraz wspólników lub akcjonariuszy, wynikającymi z niższego stopnia sformalizowania tej formy w porównaniu z formą pisemną opatrzoną podpisem własnoręcznym. Forma dokumentowa, choć w pełni dopuszczalna na gruncie prawa cywilnego i adekwatna do obrotu elektronicznego, nie zawiera sama w sobie mechanizmów pozwalających na jednoznaczną identyfikację osoby składającej oświadczenie woli, co może w praktyce zwiększać podatność na posługiwanie się dokumentami nieautoryzowanymi, zmodyfikowanymi lub sporządzonymi przez osoby trzecie bez wiedzy wspólnika. Ryzyko to dotyczy w szczególności sytuacji, w których pełnomocnictwo przekazywane jest przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej (np. poczty elektronicznej lub skanów dokumentów), gdzie istnieje możliwość podszywania się pod wspólnika lub wykorzystania danych identyfikacyjnych bez jego zgody. W konsekwencji po stronie spółek powstaje potrzeba stosowania dodatkowych mechanizmów weryfikacyjnych, które pozwolą ograniczyć ryzyko dopuszczenia do udziału w zgromadzeniu osoby nieuprawnionej. W praktyce mogą to być w szczególności: przyjmowanie pełnomocnictw wyłącznie z adresów komunikacji uprzednio wskazanych spółce, potwierdzanie udzielenia pełnomocnictwa poprzez kontakt zwrotny ze wspólnikiem, weryfikacja danych identyfikacyjnych pełnomocnika, a także stosowanie środków uwierzytelnienia elektronicznego, takich jak podpis kwalifikowany lub podpis zaufany. Wdrożenie takich rozwiązań może wiązać się z dodatkowymi obowiązkami organizacyjnymi lub ewentualnymi kosztami po stronie spółek, jednak pozwala na ograniczenie ryzyk wynikających ze stosowania formy dokumentowej. Jednocześnie należy podkreślić, że możliwość zastrzeżenia w umowie spółki surowszych wymogów co do formy pełnomocnictwa stanowi mechanizm pozwalający na dostosowanie poziomu bezpieczeństwa do potrzeb danej spółki. Oznacza to, że wpływ projektowanej regulacji na ryzyko wykorzystania sfałszowanych lub nieautoryzowanych dokumentów, w praktyce będzie zależny od przyjętych rozwiązań korporacyjnych oraz stosowanych procedur weryfikacyjnych.

Zmiana art. 300⁹⁵ § 2 KSH ma na celu **zapewnienie spójności kodeksowej regulacji wykonywania praw udziałowych przez pełnomocnika w spółkach kapitałowych niepublicznych oraz utrzymanie deregulacyjnego charakteru**

projektowanych rozwiązań. Wprowadzenie formy dokumentowej jako podstawowego standardu udzielenia pełnomocnictwa odpowiada utrwalonej praktyce obrotu, w której oświadczenia korporacyjne są składane i archiwizowane w postaci elektronicznej, a weryfikacja ich pochodzenia następuje przy wykorzystaniu środków komunikacji na odległość.

Ponadto w art. 2 przewidziano zmianę w ustawie z dnia 23 stycznia 2026 r. o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 176) poprzez zastąpienie w tej ustawie w art. 1 w pkt 27 w lit. a oraz w lit. b wyrazów „art. 328¹³ § 1” wyrazami „art. 328⁵ § 3”. Zmiany te mają charakter porządkujący i zmierzają do usunięcia błędnego odwołania.

Wprowadza się także przepisy przejściowe, zgodnie z którymi:

- 1) do zgód, o których mowa w art. 238 § 1 ustawy zmienianej w art. 1, wysłanych wspólnikowi przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe;
- 2) do pełnomocnictw, o których mowa w art. 243 § 2 oraz art. 300⁹⁵ § 2 ustawy zmienianej w art. 1, udzielonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Podkreślić należy, że propozycja zmiany była przedmiotem analiz deregulacyjnych i rekomendacji środowisk prawniczych i biznesowych (m.in. w ramach formularzy oceny propozycji deregulacyjnych). Spotkała się z pozytywną oceną jako działanie upraszczające prawo spółek i zmniejszające obciążenia dla przedsiębiorców.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projektowane rozwiązania ze względu na stopień szczegółowości nie były poddawane analizie prawno-porównawczej.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością	633 618	Baza firm i osób ²⁾ (dostęp dnia 16.04.2026)	Uproszczenie procedur w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością, poprzez: <ul style="list-style-type: none">– zastąpienie wymogu pisemnej zgody wspólnika na doręczanie zawiadomień zgodą wyrażoną w formie dokumentowej;– możliwość wprowadzenia w umowie spółki zapisu dopuszczającego pełnomocnictwo w formie dokumentowej;– obowiązek podejmowania działań identyfikacyjnych przez spółkę w celu weryfikacji ważności pełnomocnictwa;
Proste spółki akcyjne	4160	Baza firm i osób ³⁾ (dostęp dnia 16.04.2026)	– wprowadzenie formy dokumentowej jako podstawowego standardu udzielenia pełnomocnictwa.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677 oraz z 2026 r. poz. 160), a także mając na uwadze § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. W trybie art. 7 ww. ustawy nie wpłynęły zgłoszenia zainteresowania pracami nad ww. projektem ustawy.

Skierowano projekt do konsultacji publicznych na 14 dni do organizacji, takich jak:

1. Naczelna Rada Adwokacka,
2. Krajowa Izba Radców Prawnych,
3. Krajowa Rada Notarialna,
4. Stowarzyszenie Sędziów Polskich „Iustitia”,

²⁾ <https://www.bnf.pl/katalog/baza/baza-spolek-z-ograniczona-odpowiedzialnoscia#:~:text=Baza%20z%20aktualnymi%20danymi%20aktywnych%20polskich%20sp%C3%B3%C5%82ek%20z,odpowiedzialno%C5%9Bci%C4%85%20zawiera%20aktualne%20dane%20616%20458%20podmiot%C3%B3w%20gospodarzych>

³⁾ <https://baza.mgbi.pl/nowa-baza>

5. Stowarzyszenie Sędziów „Themis”,
 6. Porozumienie Samorządów Zawodowych i Stowarzyszeń Prawniczych,
 7. Polski Związek Pracodawców Prawniczych,
 8. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Referendarzy Sądowych,
 9. Stowarzyszenia Referendarzy Sądowych Lex Iusta,
 10. Business Centre Club,
 11. Federacja Przedsiębiorców Polskich,
 12. Krajowa Izba Gospodarcza,
 13. Konfederacja Lewiatan,
 14. Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług. Organizacja Samorządu Małych i Średnich Przedsiębiorstw,
 15. Polskie Towarzystwo Gospodarcze,
 16. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej,
 17. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców,
 18. Związek Rzemiosła Polskiego,
 19. Instytut Allerhanda,
 20. Fundacja na Rzecz Bezpiecznego Obrotu Prawnego.
- Omówienie wyników konsultacji publicznych i opiniowania zawarto w załączonym raporcie z konsultacji i opiniowania.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2026 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Projektowana zmiana nie wywoła skutków finansowych dla budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie dotyczy.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2026 r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	duże przedsiębiorstwa							

W ujęciu niepieniężnym	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projektowana regulacja będzie miała korzystny wpływ na sytuację przedsiębiorców, w szczególności spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, które dominują w sektorze MŚP. Konsekwencją wprowadzonych zmian będzie uproszczenie i obniżenie kosztów procedur, ich odformalizowanie, a tym samym usprawnienie obrotu korporacyjnego, zwłaszcza w kontekście komunikacji elektronicznej i zdalnego uczestnictwa w zgromadzeniach wspólników. Zmiany będą również pozytywnie wpływały na konkurencyjność przedsiębiorców, umożliwiając im szybsze i bardziej elastyczne działanie, bez zbędnych barier formalnych. Dodatkowo projekt przyczyni się do ujednoczenia przepisów Kodeksu spółek handlowych z innymi regulacjami dopuszczającymi formę dokumentową, co poprawi czytelność prawa i wyrówna sytuację prawną podmiotów funkcjonujących w różnych formach organizacyjnych.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak wpływu.
Niemierzalne	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, w szczególności osoby z niepełnosprawnością i starsze	Brak wpływu.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie ustawy nie będzie miało negatywnego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw, jak również nie będzie miało negatywnego wpływu na sytuację i rozwój regionalny.
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☒ inne: uproszczenie procedur	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:
Projekt będzie miał korzystny wpływ na skrócenie czasu załatwienia sprawy oraz uproszczenie procedur w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością. Wynika to z:

- zastąpienia wymogu wyrażenia przez wspólnika pisemnej zgody na doręczanie zawiadomień o zgromadzeniu wspólników drogą elektroniczną, zgodą wyrażoną w formie dokumentowej;
- umożliwienia wprowadzenia w ramach umowy spółki zapisu pozwalającego na udzielanie pełnomocnictwa do udziału w zgromadzeniu wspólników w formie dokumentowej.

Oświadczenie woli w postaci dokumentu uregulowane w art. 77² ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny⁴⁾, pozwala na złożenie oświadczenia w dowolnej utrwalonej postaci (np. e-mail, plik PDF), o ile możliwa jest identyfikacja osoby, która je złożyła. Nie będzie już zatem wymagane składanie dodatkowych dokumentów opatrzonych własnoręcznym podpisem lub kwalifikowanym podpisem elektronicznym.
Możliwość wyrażania zgody w formie dokumentowej ograniczy ponadto konieczność gromadzenia dokumentacji w formie tradycyjnej i przyczyni się do elektroniczności procedur.

⁴⁾ Dz. U. z 2025 r. poz. 1071, z późn. zm.

9. Wpływ na rynek pracy	
Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy.	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:
	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projekt nie będzie oddziaływał na pozostałe obszary.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Przewiduje się, że ustawa wejdzie w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 2, który wejdzie w życie z dniem 18 lutego 2027 r.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Efekty wejścia w życie projektowanych rozwiązań będą natychmiastowe i nie wymagają pomiaru.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak.	

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks spółek handlowych (UDER98)¹

I. Zakres konsultacji publicznych i opiniowania:

W ramach konsultacji publicznych projekt przekazano w dniu 17 grudnia 2025 r. na 14 dni do: Naczelnej Rady Adwokackiej, Krajowej Izby Radców Prawnych, Krajowej Rady Notarialnej, Stowarzyszenia Sędziów Polskich „Iustitia”, Stowarzyszenia Sędziów „Themis”, Porozumienia Samorządów Zawodowych i Stowarzyszeń Prawniczych, Polskiego Związku Pracodawców Prawniczych, Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Referendarzy Sądowych, Stowarzyszenia Referendarzy Sądowych Lex Iusta, Business Centre Club, Federacji Przedsiębiorców Polskich, Krajowej Izby Gospodarczej, Konfederacji Lewiatan, Naczelnej Rady Zrzeszeń Handlu i Usług, Organizacji Samorządu Małych i Średnich Przedsiębiorstw, Polskiego Towarzystwa Gospodarczego, Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej, Związku Przedsiębiorców i Pracodawców, Związku Rzemiosła Polskiego, Instytutu Allerhanda oraz do Fundacji na Rzecz Bezpiecznego Obrotu Prawnego.

W ramach opiniowania projekt został przesłany w dniu 17 grudnia 2025 r. na 14 dni do: Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, Krajowej Rady Sądownictwa, Prezesa Prokuraturii Generalnej RP, Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców oraz do prezesów wszystkich sądów apelacyjnych.

Projekt został zamieszczony na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677 oraz z 2026 r. poz. 160). W trybie art. 7 ww. ustawy nie wpłynęły zgłoszenia zainteresowania pracami nad ww. projektem ustawy.

Projekt nie podlegał przedstawieniu właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, o których mowa w § 27 ust. 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404).

II. Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania:

W ramach konsultacji publicznych uwagi do projektu ustawy zostały zgłoszone przez Krajową Radę Radców Prawnych, Krajową Radę Notarialną oraz Business Centre Club.

Natomiast w ramach opiniowania uwagi zostały zgłoszone przez Sąd Najwyższy, Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców, Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych oraz Prezesa Sądu Apelacyjnego w Katowicach i w Warszawie.

Część uwag została uwzględniona. Pozostałe zostały wyjaśnione (sposób odniesienia został przedstawiony w załączonym zestawieniu uwag z konsultacji publicznych i opiniowania).

¹ Aktualny tytuł: projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz ustawy o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw

Warszawa, dn. 20 lutego 2026 r.

**Zestawienie uwag zgłoszonych w trakcie konsultacji publicznych i opiniowania
do projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych (UDER98)¹**

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagi	Uwaga dotyczy	Treść uwagi	Stanowisko MS
1.	Sąd Najwyższy	Uwaga ogólna	<p>Potrzeba całościowego podejścia do kwestii formy oświadczeń wspólnika składanego poszczególnym spółkom - wzmianka</p> <p>1. Na marginesie uwag dotyczących przedmiotowego projektu trzeba zwrócić uwagę na kwestię zasadniczą, jaką jest potrzeba kompleksowego i niekazuistycznego podejścia do zmian w kodeksach, w tym KSH. Częste i wycinkowe zmiany z istoty zagrażają bowiem stabilności systemu prawa oraz, jak pokazują doświadczenia ostatnich dekad, skutkować mogą niespójnością wewnątrz danego aktu normatywnego (np. odnośnie do regulacji podobnych w istocie kwestii, ale dotyczących różnych spółek, spośród których tylko niektóre są przez ustawodawcę obejmowane nowymi rozwiązaniami).</p> <p>2. Z tej perspektywy trzeba zwrócić uwagę, że w przedmiotowym projekcie zawarto unormowanie wycinkowe, które nie jest w pełni spójne rozwiązaniem podobnych kwestii dotyczących wspólników spółek innych niż spółka z o.o. Projektowane rozwiązanie dotyczące pełnomocnictwa jest częściowo (ale nie całkowicie z uwagi na inny rygor niezachowania formy) podobne do nowego</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Uwaga dotycząca potrzeby całościowego podejścia do kwestii formy oświadczeń wspólnika składanych poszczególnym spółkom zasługuje na uwzględnienie co do kierunku. Należy jednak zauważyć, że przedmiotowy projekt ma charakter deregulacyjny i punktowy, a jego celem jest uproszczenie funkcjonowania spółki z ograniczoną odpowiedzialnością jako najczęściej wykorzystywanej w obrocie formy</p>

¹ Aktualny tytuł: *projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz ustawy o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw*

		<p>rozwiązania kodeksowego dotyczącego prostej (uproszczonej) spółki akcyjnej. Ponieważ projektowane unormowanie nie jest podobne do rozwiązań dotyczących innych spółek, wejście w życie projektu nie będzie oznaczać ujednolicenia kodeksowej regulacji przedmiotowych kwestii. Brak przy tym wyjaśnienia zawężonej perspektywy projektodawcy, która obejmuje tylko spółkę z o.o. Być może wynika to z okoliczności powiązania przedmiotowego projektu z szerszymi działaniami rządowymi na rzecz deregulacji, w których jako najistotniejszą gospodarczo wskazano ten rodzaj spółki. Takie podejście, uzasadnione ekonomicznie, nie powinno jednak przesądzać o ograniczonym postrzeganiu kodeksu jako takiego, a raczej stanowić punkt wyjścia do kompleksowej oceny jego postanowień, w tym dotyczących podobnych problemów w funkcjonowaniu innych rodzajów spółek.</p> <p>3. Podobne praktyczne problemy, które projektodawca stara się zniwelować w obrocie gospodarczym z udziałem spółki z o.o., dotyczyć mogą spółek osobowych i spółek akcyjnych, które po wejściu w życie projektu będą regulowane w sposób odmienny od spółki z o.o. i prostej (uproszczonej) spółki akcyjnej. Odnośnie do spółek osobowych trzeba dodatkowo zauważyć, że problem braku kodeksowej regulacji jest rozwiązywany przez przyjęcie, że zagadnienie formy zawiadomień jest „poza zainteresowaniem ustawodawcy”, co skutkuje potrzebą regulacji w umowie spółki albo ukształtowania w drodze zwyczaju w danej spółce.</p>	<p>prowadzenia działalności gospodarczej. Rozszerzenie zakresu nowelizacji na pozostałe typy spółek prowadzioby do istotnego poszerzenia materii projektu oraz nadania mu charakteru kompleksowej reformy kodeksowej. Mając na względzie systemowy charakter sygnalizowanego zagadnienia, uwagi Sądu Najwyższego zostały przekazane Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Cywilnego, której Zespół ds. prawa handlowego prowadzi obecnie przegląd regulacji Kodeksu spółek handlowych w celu identyfikacji obszarów wymagających zmian oraz opracowania ewentualnych rozwiązań o charakterze kompleksowym. Kwestia ujednolicenia regulacji dotyczących formy pełnomocnictw oraz</p>
--	--	---	--

		<p>Zauważa się przy tym, że jeżeli w umowie spółki nie ma ustalonego trybu zaproszeń na zebranie wspólników albo wcześniej nie było ustalonego zwyczaju, to „nic nie stoi na przeszkodzie, aby w zaproszeniu na zebranie wspólników znalazły się wymogi przewidziane dla spółek kapitałowych”, o których była mowa wyżej (zob. A. Kidyba, A. Witosz, Obowiązek zawiadomienia o planie, [w:] A. Kidyba, A. Witosz, Łączenie, podział i przekształcanie spółek handlowych, Warszawa 2010, pkt 2.3.2.7, Lex). Również z tych względów pożądanym jest (i dla spójności wewnętrznej kodeksu i z perspektywy deregulacji rozumianej jako uproszczenie) rozważenie przez projektodawcę całościowej (kompleksowej) zmiany przepisów KSH również poza działem I tytułu III. W szczególności dotyczy to rozwiązań dotyczących spółki akcyjnej (art. 402 § 3 KSH), które mają zastosowanie też do spółki komandytowoakcyjnej (mocą odesłania w art. 126 § 1 pkt 2 KSH), a ponadto spółki europejskiej, o której mowa w art. 53 rozporządzenia Rady (WE) nr 2157/2001 z 8.10.2001 r. w sprawie statutu spółki europejskiej (SE) (Dz. U. UE. L. z 2001 r. Nr 294, s. 1 i in. ze zm.) oraz art. 15 i n. ustawy z dnia 4 marca 2005 r. o europejskim zgrupowaniu interesów gospodarczych i spółce europejskiej (Dz. U. z 2022 r. poz. 259, z późn. zm.). Postulować trzeba, żeby projektodawca rozważył zbadanie czy problemy rozwiązywane przez niego drogą przedmiotowego projektu występują też na gruncie innych przepisów kodeksu (tj. innych rodzajów spółek) oraz w razie ich identyfikacji, rozważenie poszerzenia zakresu</p>	<p>komunikacji korporacyjnej w poszczególnych typach spółek zostanie zatem poddana dalszej, pogłębionej analizie w ramach odrębnych prac kodyfikacyjnych.</p>
--	--	---	---

		<p>przedmiotowego projektu celem ich jednoczesnego rozwiązania.</p> <p>4. Przy okazji ewentualnej kompleksowej nowelizacji kodeksu warto by również rozważyć rozwiązanie, powiązanych z materiałem projektu, problemu braku spójności między kodeksowymi przepisami dotyczącymi przedmiotowych kwestii, w tym zakresu zastosowania zgody wspólnika. Na tle obecnego, niejednoznacznego brzmienia art. 238 § 1 KSH w piśmiennictwie przyjmuje się, że taka zgoda wspólnika spółki z o.o. dotyczy zarówno kierowania korespondencji na adres do doręczeń elektronicznych, jak i na wskazany adres poczty elektronicznej. Natomiast z art. 402 § 3 KSH, który odnosi się też do spółki komandytowo-akcyjnej (mocą odesłania w art. 126 § 1 pkt 2 KSH), wyraźnie wynika, że w spółce akcyjnej zgoda akcjonariusza dotyczy wysyłania zawiadomień tylko na wskazany przez niego inny adres poczty elektronicznej (inny niż ewentualnie widniejący w rejestrze akcjonariuszy), a nie jest ona potrzebna do kierowania przedmiotowej korespondencji na adres do doręczeń elektronicznych.</p> <p>5. Warto by też rozważyć ujednolicenie unormowania rygoru niedochowania formy, tj. zastrzeżenia rygoru nieważności (a tym samym daleko idących skutków, o których mowa w art. 73 k.c.) lub braku takiego rygoru odnośnie do formy udzielenia przez wspólnika pełnomocnictwa w poszczególnych spółkach. Projektowany art. 243 § 2 KSH nie zawiera takiego rygoru dla pełnomocnictwa wspólnika spółki z o.o., natomiast jest on przewidziany (odpowiednio do formy dokumentowej oraz formy pisemnej) w art. 300</p>	
--	--	--	--

			[95] § 2 KSH, dotyczącym prostej (uproszczonej) spółki akcyjnej, oraz w art. 412[1] § 1 k KSH, dotyczącym spółki akcyjnej.	
2.	Krajowa Izba Radców Prawnych	Uwagi ogólne/OSR	<p>Wady i ryzyka projektu. Mimo licznych zalet, projekt budzi również poważne wątpliwości. Kluczową kwestią jest bezpieczeństwo obrotu prawnego. W dobie zaawansowanych narzędzi graficznych, stworzenie przekonującego skanu dokumentu z podpisem nie stanowi większego problemu technicznego. Ryzyko to jest szczególnie istotne w kontekście pełnomocnictw do uczestnictwa w zgromadzeniach wspólników. Sfałszowanie pełnomocnictwa w formie dokumentowej i dopuszczenie na zgromadzenie “pełnomocnika” działającego na podstawie takiego dokumentu może doprowadzić do podjęcia uchwał, które następnie będą kwestionowane w długotrwałych postępowaniach sądowych. Projektodawca niejako jest świadomy tych ryzyk i próbuje im przeciwdziałać poprzez wprowadzenie obowiązku podejmowania przez spółkę “odpowiednich, proporcjonalnych do celu działań służących identyfikacji”. Problem polega jednak na tym, że jest to klauzula generalna, która nie precyzuje, jakie konkretnie działania spółka powinna podjąć. W praktyce oznacza to, że spółki będą musiały same wypracować procedury weryfikacyjne, co może prowadzić do znacznych rozbieżności w standardach stosowanych przez różne podmioty.</p> <p>Ocena skutków regulacji zawiera wprawdzie przykładowe środki weryfikacyjne – takie jak okazanie oryginału pełnomocnictwa przy sporządzaniu listy obecności, przedstawienie</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Zastrzeżenie rygoru nieważności dla formy dokumentowej pełnomocnictwa nie znajduje dostatecznego uzasadnienia w potrzebie ochrony bezpieczeństwa obrotu korporacyjnego. Pełnomocnictwo do udziału w zgromadzeniu wspólników ma charakter wyłącznie fakultatywny i służy jedynie ułatwieniu wykonywania praw udziałowych przez wspólnika, nie zaś zapewnieniu prawidłowości samej procedury podejmowania uchwał. Wspólnik może bowiem uczestniczyć w zgromadzeniu osobiście, a brak pełnomocnictwa nie wpływa na ważność obrad ani skuteczność podejmowanych</p>

			<p>dokumentu tożsamości przez pełnomocnika, dołączenie kopii odpisu z KRS czy dokumentów potwierdzających własność udziałów – ale są to jedynie sugestie, nie wiążące wymogi prawne. Brak jasnych standardów może prowadzić do niepewności prawnej i sporów sądowych.</p> <p>Szczególnie problematyczna jest sytuacja, gdy pełnomocnictwo jest przesyłane elektronicznie bezpośrednio przed zgromadzeniem lub gdy zgromadzenie odbywa się w trybie całkowicie zdalnym. W takich przypadkach weryfikacja autentyczności dokumentu i tożsamości mocodawcy jest znacznie trudniejsza niż w sytuacji, gdy pełnomocnik stawia się osobiście i może okazać oryginał dokumentu oraz swój dowód osobisty. Powyższe zagadnienie odpowiedniej weryfikacji dokumentu pełnomocnictwa, osób współnika oraz pełnomocnika nabiera szczególnego znaczenia przy uchwałach protokołowanych przez notariusza, w szczególności w przypadku zmiany umowy spółki (art. 255 § 3 KSH).</p> <p>Istotne zastrzeżenie legislacyjne wywołuje brak zastrzeżenia rygoru nieważności dla wprowadzanej formy dokumentowej pełnomocnictwa, co ma miejsce w porównywalnym rozwiązaniu z prostej spółki akcyjnej (art. 300⁹⁵ § 2 KSH). Brak takiego rygoru oznaczałoby obowiązywanie formy czynności prawnej dla celów dowodowych ad probationem (art. 74 KC), co nie byłoby pożądane z perspektywy bezpieczeństwa obrotu. Pożądanym jest wprowadzenie rygoru nieważności dla formy dokumentowej, co definitywnie wprowadzi wymóg przedstawienia</p>	<p>czynności. W sytuacji niezachowania formy dokumentowej ciężar wykazania istnienia umocowania obciąża pełnomocnika (mocodawcę), co w praktyce prowadzi do konieczności posługiwania się dokumentem umożliwiającym jednoznaczną identyfikację osoby udzielającej pełnomocnictwa. Ewentualne pełnomocnictwo ustne, choć teoretycznie dopuszczalne na gruncie ogólnych zasad prawa cywilnego, nie daje możliwości jego wiarygodnej weryfikacji i z tego względu nie może stanowić realnej podstawy do dopuszczenia do udziału w zgromadzeniu ani do wpisu na listę obecności. Mechanizmy praktyki obrotu same zatem</p>
--	--	--	--	--

			<p>pełnomocnictwa w przepisanej formie. Pewnym mankamentem projektu jest brak analizy prawnoporównawczej. W ocenie skutków regulacji wprost stwierdzono, że “projektowane rozwiązania ze względu na stopień szczegółowości nie były poddawane analizie prawnoporównawczej”. To podejście jest dyskusyjne. Forma pełnomocnictw korporacyjnych i wymogi dotyczące doręczeń elektronicznych są regulowane w systemach prawnych wszystkich krajów Unii Europejskiej a analiza rozwiązań przyjętych w innych państwach członkowskich mogłaby dostarczyć cennych wskazówek, zarówno co do potencjalnych korzyści, jak i ryzyk związanych z projektowanymi zmianami. Szczególnie interesujące byłoby zbadanie, jak inne kraje radzą sobie z problemem weryfikacji autentyczności dokumentów w formie elektronicznej i jakie wypracowały standardy należytej staranności dla spółek. Takie porównanie mogłoby pomóc w sformułowaniu bardziej precyzyjnych wytycznych dla polskich spółek i zmniejszyć ryzyko niepewności prawnej.</p>	<p>eliminują tego rodzaju rozwiązania, bez potrzeby sięgania po sankcję nieważności. Wprowadzenie ustawowego rygoru nieważności prowadziło natomiast do nadmiernego formalizmu oraz do nieproporcjonalnego zaostrzenia wymogów dla czynności o charakterze wyłącznie wewnątrz korporacyjnym. Pozostawałoby to w sprzeczności z deregulacyjnym celem projektowanej nowelizacji, której założeniem jest uproszczenie i uelastycznienie procedur funkcjonowania spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, przy jednoczesnym zachowaniu wystarczającego poziomu bezpieczeństwa prawnego.</p> <p>W odniesieniu natomiast</p>
--	--	--	---	--

				<p>do braku analizy prawno-porównawczej wskazać należy, że projektowana regulacja ma charakter punktowy i deregulacyjny, dotyczy wyłącznie formy czynności korporacyjnych w ramach prawa krajowego oraz nie jest przedmiotem harmonizacji prawa Unii Europejskiej. Forma dokumentowa stanowi konstrukcję prawa polskiego, której treść normatywna nie jest tożsama z rozwiązaniami przyjętymi w innych porządkach prawnych, co ogranicza praktyczną użyteczność analiz komparatystycznych. W ocenie projektodawcy zakres i charakter zmian nie uzasadniają prowadzenia pogłębionych badań porównawczych, które byłyby właściwe przede wszystkim dla reform systemowych lub</p>
--	--	--	--	--

				kodyfikacyjnych, a nie dla zmian technicznych i upraszczających.
3.	Sąd Najwyższy	proj. art. 238 § 1 zd. 3 KSH (art. 1 pkt 1 projektu) oraz proj. art. 243 § 2 zd. 3 KSH (art. 1 pkt 2 projektu)	<p>Uwagi dotyczące szczególnego obowiązku działań (staranności) spółki w kontekście zasad ogólnych prawa prywatnego oraz regulacji podobnych kwestii w funkcjonowaniu innych spółek.</p> <p>1. Wątpliwości rodzi natomiast projektowane dodanie zdania trzeciego w art. 238 § 1 KSH i art. 243 § 2 KSH oraz ujęcie tych przepisów. Projektodawca zakłada w nich uzupełnienie, omówionego wyżej, rozwiązania pozwalającego na korzystanie przez wspólnika w relacjach ze spółką z o. o. formy dokumentowej, o przepisy stanowiące o obowiązkach podjęcia przez nią „odpowiednich, proporcjonalnych do celu, działań”, służących odpowiednio: „identyfikacji osoby składającej oświadczenie” (tj. wspólnika, który wyraża w tej formie zgodę na zawiadamianie go przez spółkę o zgromadzeniach wspólników pocztą elektroniczną) oraz „identyfikacji wspólnika i pełnomocnika w celu weryfikacji ważności pełnomocnictwa” (do uczestniczenia w zgromadzeniu wspólników oraz wykonywania prawa głosu w imieniu wspólnika). 2. Co do zasady, działalność spółki jako podmiotu korzystającego z dokumentów oraz odbiorcy oświadczeń (w tym pełnomocnictwa) powinna opierać się więc na ogólnym standardzie należytej staranności, która podlega interpretacji w konkretnej sprawie z uwzględnieniem jej charakteru i okoliczności. Zgodnie z art. 355 § 2 k.c. należyta staranność dłużnika w zakresie prowadzonej przez niego działalności</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Uwaga poddająca w wątpliwość, czy projektowane art. 238 § 1 zd. 3 Kodeksu spółek handlowych (art. 1 pkt 1 projektu) oraz art. 243 § 2 zd. 3 (art. 1 pkt 2 projektu) są potrzebne do realizacji ochronnego celu, zakładanego przez projektodawcę, skoro podwyższony standard należytej staranności i odpowiedzialności spółki wynika już z obowiązujących przepisów o charakterze ogólnym, a definicyjną cechą formy dokumentowej jest ustalenie tożsamości osoby składającej oświadczenie (co w odniesieniu do pełnomocnictwa rozszerzyć trzeba o tożsamość osoby</p>

		<p>gospodarczej określa się przy uwzględnieniu zawodowego charakteru tej działalności, a tym samym jej poziom jest podniesiony w odniesieniu do profesjonalisty (np. spółki prawa handlowego). Obowiązek dołożenia staranności wynikającej z zawodowego charakteru działalności, w powiązaniu z – doprecyzowującymi jego granice – zasadą postępowania w sposób lojalny wobec spółki oraz możliwością działania w granicach uzasadnionego ryzyka gospodarczego, znajduje swój wyraz również w kodeksowej regulacji odpowiedzialności członka zarządu spółki z o.o. (art. 293 § 3 KSH). Podwyższone wymagania należy odnosić również do innych czynności dokonywanych przez spółkę, w tym działań jej organów i innych osób zaangażowanych w prowadzenie jej spraw. Wynika to z ogólnych zasad prawa gospodarczego prywatnego oraz kryteriów kompleksowej oceny funkcjonowania przedsiębiorstwa (due diligence), które zakładają w stosunku do spółki wymogi niż obowiązki obciążające w obrocie cywilnym podmioty nieprofesjonalne. Tytułem przykładu można wskazać wytyczne OECD dotyczące należytej staranności w odpowiedzialnym prowadzeniu działalności biznesowej z 2018 r. (https://www.gov.pl/web/funduszeregiony/wytyczne-dotyczace-nalezYTEj-starannosci).</p> <p>3. W orzecznictwie akcentuje się, że ocena takiej staranności w stosunku do spółki jest znacznie surowsza od staranności ogólnie wymaganej. Wynika to z faktu, że istotą działalności gospodarczej jest wymóg posiadania niezbędnej wiedzy fachowej w określonej dziedzinie, przy czym nie chodzi tu jedynie</p>	<p>umocowanej) została uwzględniona poprzez usunięcie przedmiotowych przepisów.</p>
--	--	--	---

		<p>o czysto formalne kwalifikacje, ale wszelkie standardy dla danego obszaru prowadzonej działalności. Występują „istotnie zwiększone” oczekiwania co do umiejętności, wiedzy, skrupulatności i rzetelności, zapobiegliwości i zdolności (zob. uzasadnienie wyroku SN z 15 października 2023 r., II CSKP 2044/22).</p> <p>4. Wynikający z obecnego stanu normatywnego zakres obowiązków spółki wynika z uwzględnienia jej zawodowego charakteru działalności i jego rozmiaru oraz specyfiki relacji korporacyjnych między wspólnikiem i spółką. Stąd trzeba przyjąć, że spółka jako profesjonalny uczestnik obrotu cywilnoprawnego, ma już na gruncie obecnego stanu normatywnego obowiązek odpowiedniej weryfikacji otrzymywanej korespondencji i oświadczeń. Weryfikacja ta powinna się przy tym odbywać w sposób proporcjonalny i przy zastosowaniu zakresu środków odpowiednich do celu, któremu służą (w tym z uwzględnieniem specyfiki zgód, o których mowa w art. 238 § 1 KSH, oraz udzielenia pełnomocnictwa i umocowania pełnomocnika, o którym mowa w art. 243 § 2 KSH). Zastosowanie znajdują bowiem ogólne rozwiązania prawa cywilnego i prawa gospodarczego prywatnego, które uwzględniają profesjonalny status spółki i podwyższone w związku z tym wymagania staranności. Należyta staranność w odniesieniu do spółki jest też elementem treści ładu korporacyjnego. W rozumieniu tego pojęcia i standardu o charakterze prawnym i ekonomicznym, spółka (w tym jej organy) jest zobowiązana do rzetelnego i lojalnego działania w interesie zarówno spółki, jak i wspólników, o których</p>	
--	--	--	--

		<p>mowa w nowelizowanych przepisach.</p> <p>5. Już z definicji formy dokumentowej jako takiej wynika, że na podstawie danego dokumentu możliwe jest ustalenie tożsamości osoby składającej oświadczenie. Zgodnie z art. 77[2] k.c. zachowanie dokumentowej formy czynności prawnej oznacza złożenie oświadczenia woli w postaci dokumentu, w sposób umożliwiający ustalenie osoby składającej oświadczenie. Kodeksowe ujęcie przedmiotowej formy obejmuje więc też z istoty identyfikację wspólnika, o którym ma być mowa w dodawanych zd. 3 art. 238 § 1 KSH i art. 243 § 2 KSH.</p> <p>6. Mając na względzie powyższe, trzeba wyrazić wątpliwość, czy projektowane, podobne art. 238 § 1 KSH zd. 3 oraz art. 243 § 2 zd. 3 KSH są potrzebne dla realizacji ochronnego celu, zakładanego przez projektodawcę, skoro podwyższony standard należytej staranności i odpowiedzialności spółki wynika już z obowiązujących przepisów o charakterze ogólnym, a definicyjną cechą formy dokumentowej jest ustalenie tożsamości osoby składającej oświadczenie (co w odniesieniu do pełnomocnictwa rozszerzyć trzeba o tożsamość osoby umocowanej).</p> <p>7. Można w szczególności wyrazić obawę, że te projektowane przepisy, mówiące o obowiązku podjęcia przez spółkę „odpowiednich, proporcjonalnych do celu, działań”, mogą w praktyce zostać odczytane inaczej niż zakłada to projektodawca. Wprowadzenie przepisów o zakresie obowiązków w brzmieniu innym niż to przewidują ogólne zasady obowiązków i odpowiedzialności spółki (doprecyzowane w orzecznictwie) rodzi zawsze pewne</p>	
--	--	--	--

		<p>ryzyko. W praktyce może wystąpić albo zbyt wysokie (w stosunku do zakładanego w uzasadnieniu projektu i ocenie skutków regulacji) podniesienie ogólnych wymogów staranności w obrocie prawnym w stosunku do spółki z o.o. akurat przy odczytywaniu powyższych oświadczeń oraz pełnomocnictw (co może godzić w ogólny kierunek projektu i w praktyce paraliżować funkcjonowanie formy dokumentowej), albo nowe przepisy mogą zostać zinterpretowane jako obniżenie standardu odpowiedzialności profesjonalisty, który wynika z ogólnych zasad prawa cywilnego i gospodarczego prywatnego. Taka interpretacja projektowanych zdań trzecich art. 238 § 1 zd. 3 KSH i art. 243 § 2 KSH może w szczególności zrodzić niepotrzebne problemy w razie kwestionowania przez spółkę złożonych oświadczeń lub udzielonych pełnomocnictw, jak również w razie zaskarżania przez wspólników uchwał zgromadzenia wspólników z powołaniem się na dokonanie lub niedokonanie zawiadomienia w przedmiotowej formie.</p> <p>8. KSH zd. 3 i art. 243 § 2 KSH wydaje się konstrukcją poprawniejszą i gwarantującą realizację zamierzenia projektodawcy. Takie ujęcie nie powinno rodzić wątpliwości co do tego, że stopień staranności wymagany przez spółkę przy uwzględnianiu formy dokumentowej oświadczeń jest podwyższony. Zarazem oznacza ono, że przy ocenie oświadczeń składanych przez wspólnika powinny być brane pod uwagę dotychczasowe relacje i praktyka wewnątrz korporacyjna oraz specyfika danej spółki.</p> <p>9. Za powyższym stanowiskiem przemawia dodatkowo potrzeba kompleksowego i wybiegającego poza zakres</p>	
--	--	---	--

		<p>przedmiotowy projektu (obejmującego tylko spółkę z o.o.) sporządzenia na kodeksową regulację formy składania oświadczeń spółce przez współnika, co jest postulowane w dalszych uwagach. Przeciwno powyższemu stanowisku nie musi natomiast przemawiać obecne brzmienie art. 300 [95] § 2 KSH który został powołany w uzasadnieniu projektu, o czym niżej.</p> <p>10. Projektodawca powołuje się na podobieństwo z art. 300 [95] § 2 KSH, dotyczącego prostej (uproszczonej) spółki akcyjnej, który w kodeksie jest de facto nowością (zastosowanie od 1 marca 2021 r.). Zgodnie z tym przepisem pełnomocnictwo do uczestnictwa w walnym zgromadzeniu i wykonywania prawa głosu wymaga formy dokumentowej pod rygorem nieważności, a spółka „podejmuje odpowiednie, proporcjonalne do celu działania służące identyfikacji akcjonariusza i pełnomocnika w celu weryfikacji ważności pełnomocnictwa”. Argument z brzmienia nowego przepisu dotyczącego prostej (uproszczonej) spółki akcyjnej wymaga jednak uzupełnienia o sprawdzenie czy praktyka jego interpretacji przemawia za tym, że jest on potrzebny i przynosi on skutki zgodne z zamierzeniami ustawodawcy. Zauważyć trzeba, że przeciwny argument może płynąć z kodeksowego unormowania omawianej kwestii w stosunku do współników innych spółek. Podobnego do projektowanego rozwiązania nie zawiera w szczególności art. 412[1] § 1 KSH dotyczący spółki akcyjnej. Zgodnie z tym przepisem za wyjątkiem spółki publicznej, pełnomocnictwo do uczestniczenia w walnym zgromadzeniu i</p>	
--	--	--	--

		<p>wykonywania prawa głosu wymaga formy pisemnej pod rygorem nieważności. W publicznej spółce akcyjnej udzielenie pełnomocnictwa może nastąpić na piśmie bądź w postaci elektronicznej, przy czym nie jest wymagane opatrzenie go kwalifikowanym podpisem elektronicznym. Podobnego rozwiązania nie zawierają również przepisy kodeksowe dotyczące innych spółek, z tym, że raczej z tego powodu, że generalnie brak w nich regulacji formy przedmiotowych czynności (co z kolei ma znaczenie dla ogólniejszego postulatu bardziej kompleksowego i wykraczającego poza spółkę z o.o. podejścia do przedmiotowej problematyki, prezentowanego niżej). Tym samym, w razie przyjęcia opiniowanego projektu, w kodeksie (zarówno obecnie, jak i w razie wejścia w życie projektowanej zmiany) nadal nie będzie występowało jednolite ujęcie dotyczące udzielania przez wspólnika pełnomocnictwa, mimo że za zróżnicowaniem nie przemawiają różnice między poszczególnymi rodzajami spółek.</p> <p>11. Ponadto trzeba zwrócić uwagę na pewną niekonsekwencję terminologiczną poszczególnych zmian przewidzianych projektem. Treść obu dodawanych przepisów różni się, mimo że cele projektodawcy są tożsame. Projektowane dodatkowe zdanie w art. 238 § 1 KSH mówi o „identyfikacji osoby składającej oświadczenie”, natomiast podobne zdanie w art. 243 § 2 KSH stanowi o „identyfikacji wspólnika i pełnomocnika w celu weryfikacji ważności pełnomocnictwa”. Warto przy tym zaszykalizować, że pojęcie „surowsze wymogi jego udzielenia” stosowane jest raczej w piśmiennictwie</p>	
--	--	---	--

			niż w treści przepisów prawnych, w których mowa jest najczęściej o szczególnych lub dodatkowych wymaganiach formy oświadczenia.	
4.	Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców	proj. art. 238 § 1 KSH (art. 1 pkt 1 projektu)	W przedstawionej uwadze do projektowanego nowego brzmienia art. 238 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (art. 1 pkt 1 projektu), który przewiduje zapewnienie wspólnikom możliwości ujęcia kwestii formy zgody, co do sposobu doręczania zawiadomień o zgromadzeniu wspólników w umowie spółki postulowano dodanie zastrzeżenia w obrębie ww. przepisu, zgodnie z którym „ <i>umowa spółki może przewidywać surowsze wymogi dotyczące formy wyrażenia zgody, w tym formę pisemną.</i> ”. Autor uwag podkreślił, iż zapewnienie możliwości uczestnictwa wspólnika w walnych zebraniach spółki należy uznać za jego fundamentalne uprawnienie, ze względu na prawidłowe i sprawne jej funkcjonowanie. Ponadto proponowana w projekcie forma dokumentowa takiego zawiadomienia może być wystarczająca w większości wypadków, lecz warto zauważyć, że w spółkach o dużej wartości aktywów lub z rozproszonymi udziałami – istnieje ryzyko komplikacji mogących prowadzić do nieprawidłowości (także niezamierzonych). Możliwość fakultatywnego zastrzeżenia formy pisemnej dla zgody, o której mowa w omawianym przepisie, pozostawia wspólnikom samodzielność w zakresie określania najbardziej dla nich odpowiednich procedur z zakresu zawiadamiania o zgromadzeniu wspólników.	Uwaga uwzględniona. Po analizie przedstawionych uwag dokonano korekty projektowanego nowego brzmienia art. 238 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (art. 1 pkt 1 projektu), poprzez dodanie w projektowanym przepisie zastrzeżenia, że umowa spółki może przewidywać surowsze warunki udzielenia zgody.
5.	Prezes Urzędu Ochrony Danych	proj. art. 238 § 1 KSH (art.	W uwadze wskazano, że projektowane nowe brzmienie art. 238 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000	Uwaga uwzględniona.

	Osobowych	1 pkt 1 projektu)	r. – Kodeks spółek handlowych (art. 1 pkt 1 projektu), które przewiduje po zdaniu drugim dodanie zdania trzeciego w brzmieniu: „ <i>Spółka podejmuje odpowiednie, proporcjonalne do celu działania środki służące identyfikacji osoby składającej oświadczenie.</i> ”, jest nieprecyzyjne i może prowadzić do podjęcia przez administratorów decyzji o wyborze środków identyfikacji osoby niezgodnych z rozporządzeniem 2016/679 (np. żądania przekazania skanu dokumentu tożsamości). Ponadto podkreślono, że projektowany przepis powinien enumeratywnie wymieniać dopuszczalne sposoby identyfikowania tożsamości oraz okoliczności, w których się je stosuje albo określenie wymogów, jakie ten sposób identyfikacji powinien spełnić. Uwaga odnosi się analogicznie do art. 1 pkt 2 projektu ustawy zmieniającego § 2 w art. 243 Kodeksu spółek handlowych.	Wymienione uwagi zostały uwzględnione poprzez wprowadzenie zmian w projekcie ustawy (usunięcie z projektu kwestionowanego sformułowania).
6.	Business Centre Club	proj. art. 238 § 1 KSH (art. 1 pkt 1 projektu) oraz proj. art. 243 § 2 KSH (art. 1 pkt 2 projektu)	Zmiana polegająca na zastąpieniu wymogu pisemnej zgody oraz pisemnego pełnomocnictwa formą dokumentową w art. 238 i 243 Kodeksu spółek handlowych jest zgodna z kierunkiem cyfryzacji obrotu gospodarczego i zmniejsza formalizm w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością. Komunikacja między wspólnikami oraz odbywanie zgromadzeń w spółkach kapitałowych coraz częściej odbywa się zdalnie, dlatego dotychczasowe wymogi były zbyt rygorystyczne i nie odpowiadały realiom rynku. Nowe rozwiązania ułatwią i przyspieszą komunikację, obniżą koszty oraz zapewnią większą elastyczność przy zwoływaniu zgromadzeń	Uwaga uwzględniona. Uwaga dotycząca art. 238 i 243 w zakresie podejmowania przez spółkę proporcjonalnych i odpowiednich działań przy identyfikacji – uwzględniona poprzez wprowadzenie zmian w projekcie ustawy.

			<p>wspólników, a tym samym przy podejmowaniu decyzji w spółce. Istotnym elementem projektu jest wprowadzenie obowiązku podejmowania przez spółkę odpowiednich, proporcjonalnych działań w celu identyfikacji osoby składającej oświadczenie ze zgodą na wysyłanie zawiadomień na adres do doręczeń elektronicznych albo pocztą elektroniczną, czy też przy weryfikacji ważności pełnomocnictwa. Zwiększa to bezpieczeństwo obrotu i pozwala spółkom dostosować mechanizmy identyfikacji do własnych potrzeb oraz poziomu zaufania w strukturze właścicielskiej. Zastrzeżenia mogą budzić nieprecyzyjne kryteria identyfikacji, które warto byłoby doprecyzować w wytycznych, aby uniknąć rozbieżności w praktyce.</p> <p>Zgodnie z projektem spółki mogą w umowie przewidzieć również surowsze wymogi w zakresie formy udzielenia pełnomocnictw, co zapewnia decyzyjność spółki w tym zakresie. Samo wprowadzenie takich zapisów wymaga, jednakże zmiany umowy spółki. Ogólnie projekt upraszcza procedury i jest korzystny dla przedsiębiorców, jednakże zapis w zakresie podejmowania przez spółkę proporcjonalnych i odpowiednich działań przy identyfikacji może rodzić problemy interpretacyjne.</p>	
7.	Prezes Sądu Apelacyjnego w Warszawie	proj. art. 238 § 1 KSH (art. 1 pkt 1 projektu) oraz proj. art. 243 § 2 KSH (art. 1 pkt 2	W odpowiedzi na pismo z dnia 17 grudnia 2025 r. znak DL-III.431.1.2025 dotyczące projektu ustawy o zmianie ustawy - Kodeks spółek handlowych (UDER98) uprzejmie informuję, że Wiceprezes ds. Gospodarczych Sądu Okręgowego w Warszawie wskazuje, iż zapis: „Spółka podejmuje odpowiednie, proporcjonalne do celu działania służące identyfikacji	Uwaga uwzględniona. Uwaga dotycząca proj. art. 238 i 243 w zakresie podejmowania przez spółkę proporcjonalnych i odpowiednich działań

		projektu)	osoby składającej oświadczenie” jest tak dalece nieprecyzyjny, że będzie wywoływał w praktyce ogromne problemy interpretacyjne. W przepisie nie ma mowy, choćby o przykładowych czynnościach, jakie ma podjąć spółka w celu identyfikacji, a zapis „proporcjonalne do celu działania” jest niezrozumiały. W pozostałym, zakresie w obszarze apelacji warszawskiej nie zgłoszono uwag do projektów.	przy identyfikacji - uwzględniona poprzez wprowadzenie zmian w projekcie ustawy.
8.	Prezes Sądu Apelacyjnego w Katowicach	proj. art. 243 § 2 KSH (art. 1 pkt 2 projektu)	Pozwalam sobie zgłosić następujące uwagi do projektu przedstawionego przy tymże piśmie: 1. dostrzegam sprzeczność uzasadnienia z projektem w zakresie zmiany art. 243 § 2 ksh. Projekt przewiduje jako regułę pełnomocnictwo w formie dokumentowej, chyba że umowa spółki stanowi inaczej. Tymczasem w uzasadnieniu projektu czytamy, że postulat zmiany art. 243 § 2 KSH zmierza do umożliwienia, aby umowa spółki z ograniczoną odpowiedzialnością przewidywała możliwość udzielania pełnomocnictwa do udziału w zgromadzeniu wspólników w formie dokumentowej. Stąd wedle uzasadnienia forma dokumentowa pełnomocnictwa miałyby być jedynie wyjątkiem przewidzianym umową spółki. Tymczasem w myśl projektowanej regulacji forma dokumentowa ma być zasadą, o ile umowa spółki nie stanowi inaczej; 2. projekt w zakresie zmiany art. 243 § 2 ksh generuje ryzyko sporów korporacyjnych z dwóch przyczyn: a. po pierwsze poprzez brak zastrzeżenia rygору nieważności dla projektowanej formy dokumentowej. W takiej sytuacji skuteczne wydaje się udzielenie pełnomocnictwa nawet ustnie (art. 74 § 1 kc w zw. z art. 2 ksh), co grozi destabilizacją sytuacji w spółce. Z praktyki wiadomo bowiem, że	1. Uwaga dotycząca uzasadnienia – uwzględniona . 2. Uwaga dotycząca zastrzeżenia rygору nieważności - niewwzględniona . Zastrzeżenie rygору nieważności dla formy dokumentowej pełnomocnictwa nie znajduje dostatecznego uzasadnienia w potrzebie ochrony bezpieczeństwa obrotu korporacyjnego. Pełnomocnictwo do udziału w zgromadzeniu wspólników ma charakter wyłącznie fakultatywny i służy jedynie ułatwieniu wykonywania praw udziałowych przez wspólnika, nie zaś

			<p>pełnomocnictwo do udziału w zgromadzeniu wspólników bywa udzielane w sytuacjach pilnych i konfliktowych. Dlatego proponowana regulacja jest niewłaściwa, zwłaszcza że dotyczy ma także już istniejących spółek. Nie negując potrzeby deregulacji wydaje się wskazane, aby odwrócić regułę przewidzianą przez nowe brzmienie art. 243 § 2 ksh poprzez brzmienie: „Pełnomocnictwo powinno być udzielone w formie pisemnej pod rygorem nieważności, chyba że umowa spółki przewiduje możliwość jego udzielenia w formie dokumentowej pod rygorem nieważności”; b. po drugie dlatego, że nie wyklucza możliwości zastrzeżenia w umowie spółki formy surowszej np. aktu notarialnego, co może prowadzić do utrudnienia udziału w zgromadzeniu wspólników wspólnikom mniejszościowym, zwłaszcza osobom starszym lub zagranicznym. W takiej sytuacji skutek wprowadzanej zmiany byłby odwrotny od deklarowanego w uzasadnieniu projektu. Do takiej treści projektu nie przekonuje fakt, że skuteczne zastrzeżenie wymogu formy surowszej wymaga jego umieszczenia w umowie spółki. Zastrzeżenie to bowiem może zostać wprowadzone do umowy spółki z pominięciem wspólnika mniejszościowego (art. 246 § 1 ksh). Generuje to ryzyko nowych sporów korporacyjnych przed sądami okręgowymi dotyczących uchylecia uchwał wspólników w tym przedmiocie.</p>	<p>zapewnieniu prawidłowości samej procedury podejmowania uchwał. Wspólnik może bowiem uczestniczyć w zgromadzeniu osobiście, a brak pełnomocnictwa nie wpływa na ważność obrad ani skuteczność podejmowanych czynności. W sytuacji niezachowania formy dokumentowej ciężar wykazania istnienia umocowania obciąża pełnomocnika (mocodawcę), co w praktyce prowadzi do konieczności posługiwania się dokumentem umożliwiającym jednoznaczną identyfikację osoby udzielającej pełnomocnictwa. Ewentualne pełnomocnictwo ustne, choć teoretycznie dopuszczalne na gruncie ogólnych zasad prawa cywilnego, nie daje</p>
--	--	--	---	--

				<p>możliwości jego wiarygodnej weryfikacji i z tego względu nie może stanowić realnej podstawy do dopuszczenia do udziału w zgromadzeniu ani do wpisu na listę obecności. Mechanizmy praktyki obrotu same zatem eliminują tego rodzaju rozwiązania, bez potrzeby sięgania po sankcję nieważności. Wprowadzenie ustawowego rygoru nieważności prowadzioby natomiast do nadmiernego formalizmu oraz do nieproporcjonalnego zaostrzenia wymogów dla czynności o charakterze wyłącznie wewnątrz korporacyjnym. Pozostawałoby to w sprzeczności z deregulacyjnym celem projektowanej nowelizacji, której założeniem jest uproszczenie i</p>
--	--	--	--	--

				uelastycznienie procedur funkcjonowania spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, przy jednoczesnym zachowaniu wystarczającego poziomu bezpieczeństwa prawnego.
9.	Krajowa Rada Notarialna	Uzasadnienie projektu /przedłużenie vacatio legis	Zarazem jednak Krajowa Rada Notarialna zaznacza, że choć w uzasadnieniu projektu wskazano, iż <i>„postulat zmiany art. 243 § 2 KSH zmierza do umożliwienia, aby umowa spółki z ograniczoną odpowiedzialnością przewidywała możliwość udzielanie pełnomocnictwa do udziału w zgromadzeniu wspólników w formie dokumentowej“</i> , w przedstawionym projekcie przewidziano rozwiązanie, w którym przewiduje się nadanie wspomnianemu § 2 treści, wedle której <i>„pełnomocnictwo powinno być udzielone w formie dokumentowej, chyba że umowa spółki przewiduje surowsze wymogi jego udzielenia“</i> . Zatem przy utrzymaniu brzmienia projektu, to nie umowa spółki będzie przewidywać możliwość udzielenia pełnomocnictwa w formie dokumentowej, lecz wynikać to będzie już ex lege, z samej mocy nowej treści art. 243 § 2 KSH, zaś stosownych postanowień w umowie spółki wymagać będzie zastrzeżenie surowszych (np. polegających na utrzymaniu dotychczasowej formy na piśmie pod rygorem nieważności) wymogów dla udzielenia umocowania. Tym samym nie jest też do końca ściśle podkreślenie	<p>1. Uwaga dotycząca uzasadnienia – uwzględniona.</p> <p>2. Uwaga dotycząca vacatio legis – niewzględniona. Zgłoszona uwaga nie wymaga uwzględnienia. Projektowane rozwiązania mają charakter liberalizujący i nie nakładają na spółki nowych obowiązków ani wymogów dostosowawczych.</p>

		<p>w uzasadnieniu, że „konstrukcja, w której dopuszczenie formy dokumentowej uzależnione jest od woli samych wspólników wyrażonej w umowie spółki, zachowuje elastyczność i pozwala każdej spółce dostosować mechanizmy identyfikacyjne do własnych potrzeb i poziomu zaufania korporacyjnego“, skoro to nie dopuszczenie formy dokumentowej wymagać będzie pozytywnego działania wspólników polegającego na zmianie umowy spółki, lecz przeciwnie, aktywność zgromadzenia wspólników polegająca na zmianie umowy spółki będzie wymagana dla zapobieżenia dopuszczalności formy dokumentowej.</p> <p>Rozwiązanie takie, zwłaszcza wobec stosunkowo krótkiego <i>vacatio legis</i> (30 dni), może postawić niektóre spółki w sytuacji konieczności dopuszczenia (przynajmniej przez jakiś czas) pełnomocnictw w formie dokumentowej nawet, jeśli w danej spółce potrzeby i poziom zaufania korporacyjnego sprzeciwiają się temu. Uwzględnić tu należy bowiem nie tylko czas potrzebny na zwołanie zgromadzenia wspólników, niezbędnego do zmiany umowy spółki poprzez przewidzenie w niej surowszych niż wprowadzone projektowaną zmianą wymogów formalnych pełnomocnictwa, ale też przede wszystkim konieczność oczekiwania no wpis w Krajowym Rejestrze Sądowym wobec jego konstytutywnego charakteru przy zmianie umowy spółki z o.o. (art. 255 §1 KSH). Tym samym może się okazać, że wiele spośród spółek, których wspólnicy nie są chętni do dopuszczenia posługiwania się mniej restrykcyjną, dokumentową formą pełnomocnictwa, najzwyczajniej</p>	
--	--	--	--

		<p>nie zdąży przeprowadzić stosowych zmian do czasu wejścia nowych przepisów. W rezultacie np. przy pierwszym po zmianie przepisów zgromadzeniu wspólników, choćby nawet zwołanym dla wyłączenia możliwości posługiwania się formą dokumentową, konieczne będzie zaakceptowanie pełnomocnictw udzielonych w tej formie. W sytuacji, gdy spółka nie przygotowała się jeszcze do podejmowania „odpowiednich, proporcjonalnych do celu działań służących identyfikacji wspólnika i pełnomocnika w celu weryfikacji ważności pełnomocnictwa” albo gdy sama chęć wyłączenia stosowania nowej regulacji wynika z faktu, że w danej spółce uznano, iż podejmowanie takich działań jest dla spółki utrudnione czy niemożliwe, będzie to swoistym paradoksem.</p> <p>Tym samym Krajowa Rada Notarialna, utrzymując generalnie pozytywny opinię o kierunku proponowanych zmian, sugeruje rozważenie znacznego przedłużenia <i>vacatio legis</i>, bądź leż odwrócenia kierunku art. 243 § 2 KSH tak, aby zachować jako zasadę udzielanie pełnomocnictwa na piśmie, zastrzegając jednak możliwość dopuszczenia posługiwania się formą dokumentową przez stosowne postanowienia umowy spółki. Pozwoli to podjąć decyzję w każdej spółce po wcześniejszym rozważeniu, czy np. spółka jest zdolna do podejmowania działań weryfikacyjnych. Zarazem wobec konstytuwnego wpisu w rejestrze, wyłączone zostałyby ryzyko „zaskoczenia” nowymi regulacjami co do form pełnomocnictw spółek, w których z jakichś względów</p>	
--	--	--	--

			<p>pożądane jest trwale (np. z uwagi na poziom zaufania korporacyjnego) lub czasowe (np. na czas przygotowania się do podejmowania starań weryfikacyjnych, wprowadzenie wewnętrznych procedur w tym zakresie itp.) utrzymanie dotychczasowej formy udzielania pełnomocnictw. Pozwoli to zatem na bardziej świadome i rozważne przygotowanie uczestników obrotu prawnospółkowego nie tylko do ułatwień, ale i wyzwań jakie będą wynikać z nowej regulacji.</p>	
--	--	--	---	--

Warszawa, dn. 02 kwietnia 2026 r.

**Zestawienie nieuwzględnionych uwag zgłoszonych w ramach opiniowania
do projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych (UDER98)¹**

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagi	Uwaga dotyczy	Treść uwagi	Stanowisko MS
1.	Sąd Najwyższy	Uwaga ogólna	Potrzeba całościowego podejścia do kwestii formy oświadczeń wspólnika składanego poszczególnym spółkom - wzmianka 1. Na marginesie uwag dotyczących przedmiotowego projektu trzeba zwrócić uwagę na kwestię zasadniczą, jaką jest potrzeba kompleksowego i niekazuistycznego podejścia do zmian w kodeksach, w tym KSH. Częste i wycinkowe zmiany z istoty zagrażają bowiem stabilności systemu prawa oraz, jak pokazują doświadczenia ostatnich dekad, skutkować mogą niespójnością wewnątrz danego aktu normatywnego (np. odnośnie do regulacji podobnych w istocie kwestii, ale dotyczących różnych spółek, spośród których tylko niektóre są przez ustawodawcę obejmowane nowymi rozwiązaniami).	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga dotycząca potrzeby całościowego podejścia do kwestii formy oświadczeń wspólnika składanych poszczególnym spółkom zasługuje na uwzględnienie co do kierunku. Należy jednak zauważyć, że przedmiotowy projekt ma charakter deregulacyjny i

¹ Aktualny tytuł: *projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz ustawy o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw*

		<p>2. Z tej perspektywy trzeba zwrócić uwagę, że w przedmiotowym projekcie zawarto unormowanie wycinkowe, które nie jest w pełni spójne rozwiązaniem podobnych kwestii dotyczących wspólników spółek innych niż spółka z o.o. Projektowane rozwiązanie dotyczące pełnomocnictwa jest częściowo (ale nie całkowicie z uwagi na inny rygor niezachowania formy) podobne do nowego rozwiązania kodeksowego dotyczącego prostej (uproszczonej) spółki akcyjnej. Ponieważ projektowane unormowanie nie jest podobne do rozwiązań dotyczących innych spółek, wejście w życie projektu nie będzie oznaczać ujednoczenia kodeksowej regulacji przedmiotowych kwestii. Brak przy tym wyjaśnienia zawężonej perspektywy projektodawcy, która obejmuje tylko spółkę z o.o. Być może wynika to z okoliczności powiązania przedmiotowego projektu z szerszymi działaniami rządowymi na rzecz deregulacji, w których jako najistotniejszą gospodarczo wskazano ten rodzaj spółki. Takie podejście, uzasadnione ekonomicznie, nie powinno jednak przesądzać o ograniczonym postrzeganiu kodeksu jako takiego, a raczej stanowić punkt wyjścia do kompleksowej oceny jego postanowień, w tym dotyczących podobnych problemów w funkcjonowaniu innych rodzajów spółek.</p> <p>3. Podobne praktyczne problemy, które projektodawca stara się zniwelować w obrocie gospodarczym z udziałem spółki z o.o., dotyczyć</p>	<p>punktowy, a jego celem jest uproszczenie funkcjonowania spółki z ograniczoną odpowiedzialnością jako najczęściej wykorzystywanej w obrocie formy prowadzenia działalności gospodarczej. Rozszerzenie zakresu nowelizacji na pozostałe typy spółek prowadziłyby do istotnego poszerzenia materii projektu oraz nadania mu charakteru kompleksowej reformy kodeksowej. Mając na względzie systemowy charakter sygnalizowanego zagadnienia, uwagi Sądu Najwyższego zostały przekazane Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Cywilnego, której Zespół ds. prawa handlowego prowadzi obecnie</p>
--	--	---	---

		<p>mogą spółek osobowych i spółek akcyjnych, które po wejściu w życie projektu będą regulowane w sposób odmienny od spółki z o.o. i prostej (uproszczonej) spółki akcyjnej. Odnośnie do spółek osobowych trzeba dodatkowo zauważyć, że problem braku kodeksowej regulacji jest rozwiązywany przez przyjęcie, że zagadnienie formy zawiadomień jest „poza zainteresowaniem ustawodawcy”, co skutkuje potrzebą regulacji w umowie spółki albo ukształtowania w drodze zwyczaju w danej spółce. Zauważa się przy tym, że jeżeli w umowie spółki nie ma ustalonego trybu zaproszeń na zebranie wspólników albo wcześniej nie było ustalonego zwyczaju, to „nic nie stoi na przeszkodzie, aby w zaproszeniu na zebranie wspólników znalazły się wymogi przewidziane dla spółek kapitałowych”, o których była mowa wyżej (zob. A. Kidyba, A. Witosz, Obowiązek zawiadomienia o planie, [w:] A. Kidyba, A. Witosz, Łączenie, podział i przekształcanie spółek handlowych, Warszawa 2010, pkt 2.3.2.7, Lex). Również z tych względów pożądanym jest (i dla spójności wewnętrznej kodeksu i z perspektywy deregulacji rozumianej jako uproszczenie) rozważenie przez projektodawcę całościowej (kompleksowej) zmiany przepisów KSH również poza działem I tytułu III. W szczególności dotyczy to rozwiązań dotyczących spółki akcyjnej (art. 402 § 3 KSH), które mają zastosowanie też do spółki komandytowoakcyjnej (mocą odesłania w art. 126 § 1 pkt 2 KSH), a ponadto spółki europejskiej, o której</p>	<p>przeгляд regulacji Kodeksu spółek handlowych w celu identyfikacji obszarów wymagających zmian oraz opracowania ewentualnych rozwiązań o charakterze kompleksowym. Kwestia ujednoczenia regulacji dotyczących formy pełnomocnictw oraz komunikacji korporacyjnej w poszczególnych typach spółek zostanie zatem poddana dalszej, pogłębionej analizie w ramach odrębnych prac kodyfikacyjnych.</p>
--	--	--	---

		<p>mowa w art. 53 rozporządzenia Rady (WE) nr 2157/2001 z 8.10.2001 r. w sprawie statutu spółki europejskiej (SE) (Dz. U. UE. L. z 2001 r. Nr 294, s. 1 i in. ze zm.) oraz art. 15 i n. ustawy z dnia 4 marca 2005 r. o europejskim zgrupowaniu interesów gospodarczych i spółce europejskiej (Dz. U. z 2022 r. poz. 259, z późn. zm.). Postulować trzeba, żeby projektodawca rozważył zbadanie czy problemy rozwiązywane przez niego drogą przedmiotowego projektu występują też na gruncie innych przepisów kodeksu (tj. innych rodzajów spółek) oraz w razie ich identyfikacji, rozważenie poszerzenia zakresu przedmiotowego projektu celem ich jednoczesnego rozwiązania.</p> <p>4. Przy okazji ewentualnej kompleksowej nowelizacji kodeksu warto by również rozważyć rozwiązanie, powiązanych z materiałem projektu, problemu braku spójności między kodeksowymi przepisami dotyczącymi przedmiotowych kwestii, w tym zakresie zastosowania zgody wspólnika. Na tle obecnego, niejednoznacznego brzmienia art. 238 § 1 KSH w piśmiennictwie przyjmuje się, że taka zgoda wspólnika spółki z o.o. dotyczy zarówno kierowania korespondencji na adres do doręczeń elektronicznych, jak i na wskazany adres poczty elektronicznej. Natomiast z art. 402 § 3 KSH, który odnosi się też do spółki komandytowo-akcyjnej (mocą odesłania w art. 126 § 1 pkt 2 KSH), wyraźnie wynika, że w spółce akcyjnej zgoda akcjonariusza dotyczy wysyłania zawiadomień tylko na wskazany</p>	
--	--	---	--

			<p>przez niego inny adres poczty elektronicznej (inny niż ewentualnie widniejący w rejestrze akcjonariuszy), a nie jest ona potrzebna do kierowania przedmiotowej korespondencji na adres do doręczeń elektronicznych.</p> <p>5. Warto by też rozważyć ujednoczenie unormowania rygoru niedochowania formy, tj. zastrzeżenia rygoru nieważności (a tym samym daleko idących skutków, o których mowa w art. 73 k.c.) lub braku takiego rygoru odnośnie do formy udzielenia przez wspólnika pełnomocnictwa w poszczególnych spółkach. Projektowany art. 243 § 2 KSH nie zawiera takiego rygoru dla pełnomocnictwa wspólnika spółki z o.o., natomiast jest on przewidziany (odpowiednio do formy dokumentowej oraz formy pisemnej) w art. 300 [95] § 2 KSH, dotyczącym prostej (uproszczonej) spółki akcyjnej, oraz w art. 412[1] § 1 k KSH, dotyczącym spółki akcyjnej.</p>	
2.	Krajowa Izba Radców Prawnych	Uwagi ogólne/OSR	<p>Wady i ryzyka projektu. Mimo licznych zalet, projekt budzi również poważne wątpliwości. Kluczową kwestią jest bezpieczeństwo obrotu prawnego. W dobie zaawansowanych narzędzi graficznych, stworzenie przekonującego skanu dokumentu z podpisem nie stanowi większego problemu technicznego. Ryzyko to jest szczególnie istotne w kontekście pełnomocnictw do uczestnictwa w zgromadzeniach wspólników. Sfalszowanie pełnomocnictwa w formie dokumentowej i dopuszczenie na zgromadzenie “pełnomocnika”</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Zastrzeżenie rygoru nieważności dla formy dokumentowej pełnomocnictwa nie znajduje dostatecznego uzasadnienia w potrzebie ochrony bezpieczeństwa obrotu korporacyjnego.</p>

		<p>działającego na podstawie takiego dokumentu może doprowadzić do podjęcia uchwał, które następnie będą kwestionowane w długotrwałych postępowaniach sądowych. Projektodawca niejako jest świadomy tych ryzyk i próbuje im przeciwdziałać poprzez wprowadzenie obowiązku podejmowania przez spółkę “odpowiednich, proporcjonalnych do celu działań służących identyfikacji”. Problem polega jednak na tym, że jest to klauzula generalna, która nie precyzuje, jakie konkretnie działania spółka powinna podjąć. W praktyce oznacza to, że spółki będą musiały same wypracować procedury weryfikacyjne, co może prowadzić do znacznych rozbieżności w standardach stosowanych przez różne podmioty.</p> <p>Ocena skutków regulacji zawiera wprawdzie przykładowe środki weryfikacyjne – takie jak okazanie oryginału pełnomocnictwa przy sporządzaniu listy obecności, przedstawienie dokumentu tożsamości przez pełnomocnika, dołączenie kopii odpisu z KRS czy dokumentów potwierdzających własność udziałów – ale są to jedynie sugestie, nie wiążące wymogi prawne. Brak jasnych standardów może prowadzić do niepewności prawnej i sporów sądowych.</p> <p>Szczególnie problematyczna jest sytuacja, gdy pełnomocnictwo jest przesyłane elektronicznie bezpośrednio przed zgromadzeniem lub gdy zgromadzenie odbywa się w trybie całkowicie zdalnym. W takich przypadkach weryfikacja</p>	<p>Pełnomocnictwo do udziału w zgromadzeniu wspólników ma charakter wyłącznie fakultatywny i służy jedynie ułatwieniu wykonywania praw udziałowych przez wspólnika, nie zaś zapewnieniu prawidłowości samej procedury podejmowania uchwał. Wspólnik może bowiem uczestniczyć w zgromadzeniu osobiście, a brak pełnomocnictwa nie wpływa na ważność obrad ani skuteczność podejmowanych czynności. W sytuacji niezachowania formy dokumentowej ciężar wykazania istnienia umocowania obciąża pełnomocnika (mocodawcę), co w praktyce prowadzi do konieczności postępowania się</p>
--	--	---	---

		<p>autentyczności dokumentu i tożsamości mocodawcy jest znacznie trudniejsza niż w sytuacji, gdy pełnomocnik stawia się osobiście i może okazać oryginał dokumentu oraz swój dowód osobisty. Powyższe zagadnienie odpowiedniej weryfikacji dokumentu pełnomocnictwa, osób współnika oraz pełnomocnika nabiera szczególnego znaczenia przy uchwałach protokołowanych przez notariusza, w szczególności w przypadku zmiany umowy spółki (art. 255 § 3 KSH).</p> <p>Istotne zastrzeżenie legislacyjne wywołuje brak zastrzeżenia rygору nieważności dla wprowadzanej formy dokumentowej pełnomocnictwa, co ma miejsce w porównywalnym rozwiązaniu z prostej spółki akcyjnej (art. 300⁹⁵ § 2 KSH). Brak takiego rygору oznaczałoby obowiązywanie formy czynności prawnej dla celów dowodowych ad probationem (art. 74 KC), co nie byłoby pożądane z perspektywy bezpieczeństwa obrotu. Pożądanym jest wprowadzenie rygору nieważności dla formy dokumentowej, co definitywnie wprowadzi wymóg przedstawienia pełnomocnictwa w przepisanej formie.</p> <p>Pewnym mankamentem projektu jest brak analizy prawno porównawczej. W ocenie skutków regulacji wprost stwierdzono, że "projektowane rozwiązania ze względu na stopień szczegółowości nie były poddawane analizie prawno porównawczej". To podejście jest dyskusyjne. Forma pełnomocnictw korporacyjnych i wymogi dotyczące doręczeń</p>	<p>dokumentem umożliwiającym jednoznaczną identyfikację osoby udzielającej pełnomocnictwa. Ewentualne pełnomocnictwo ustne, choć teoretycznie dopuszczalne na gruncie ogólnych zasad prawa cywilnego, nie daje możliwości jego wiarygodnej weryfikacji i z tego względu nie może stanowić realnej podstawy do dopuszczenia do udziału w zgromadzeniu ani do wpisu na listę obecności. Mechanizmy praktyki obrotu same zatem eliminują tego rodzaju rozwiązania, bez potrzeby sięgania po sankcję nieważności. Wprowadzenie ustawowego rygору nieważności prowadziłoby natomiast</p>
--	--	--	---

			<p>elektronicznych są regulowane w systemach prawnych wszystkich krajów Unii Europejskiej a analiza rozwiązań przyjętych w innych państwach członkowskich mogłaby dostarczyć cennych wskazówek, zarówno co do potencjalnych korzyści, jak i ryzyk związanych z projektowanymi zmianami. Szczególnie interesujące byłoby zbadanie, jak inne kraje radzą sobie z problemem weryfikacji autentyczności dokumentów w formie elektronicznej i jakie wypracowały standardy należytej staranności dla spółek. Takie porównanie mogłoby pomóc w sformułowaniu bardziej precyzyjnych wytycznych dla polskich spółek i zmniejszyć ryzyko niepewności prawnej.</p>	<p>do nadmiernego formalizmu oraz do nieproporcjonalnego zaostrzenia wymogów dla czynności o charakterze wyłącznie wewnątrz korporacyjnym. Pozostawałoby to w sprzeczności z deregulacyjnym celem projektowanej nowelizacji, które założeniem jest uproszczenie i uelastycznienie procedur funkcjonowania spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, przy jednoczesnym zachowaniu wystarczającego poziomu bezpieczeństwa prawnego.</p> <p>W odniesieniu natomiast do braku analizy prawno-porównawczej wskazać należy, że projektowana regulacja ma charakter</p>
--	--	--	---	---

				<p>punktowy i deregulacyjny, dotyczy wyłącznie formy czynności korporacyjnych w ramach prawa krajowego oraz nie jest przedmiotem harmonizacji prawa Unii Europejskiej. Forma dokumentowa stanowi konstrukcję prawa polskiego, której treść normatywna nie jest tożsama z rozwiązaniami przyjętymi w innych porządkach prawnych, co ogranicza praktyczną użyteczność analiz komparatystycznych. W ocenie projektodawcy zakres i charakter zmian nie uzasadniają prowadzenia pogłębionych badań porównawczych, które byłyby właściwe przede wszystkim dla reform systemowych lub kodyfikacyjnych, a nie</p>
--	--	--	--	---

				dla zmian technicznych i upraszczających.
3.	Prezes Sądu Apelacyjnego w Katowicach	proj. art. 243 § 2 KSH (art. 1 pkt 2 projektu)	<p>Pozwalam sobie zgłosić następujące uwagi do projektu przedstawionego przy tymże piśmie: 1. dostrzegam sprzeczność uzasadnienia z projektem w zakresie zmiany art. 243 § 2 ksh. Projekt przewiduje jako regułę pełnomocnictwo w formie dokumentowej, chyba że umowa spółki stanowi inaczej. Tymczasem w uzasadnieniu projektu czytamy, że postulat zmiany art. 243 § 2 KSH zmierza do umożliwienia, aby umowa spółki z ograniczoną odpowiedzialnością przewidywała możliwość udzielania pełnomocnictwa do udziału w zgromadzeniu wspólników w formie dokumentowej. Stąd wedle uzasadnienia forma dokumentowa pełnomocnictwa miałyby być jedynie wyjątkiem przewidzianym umową spółki. Tymczasem w myśl projektowanej regulacji forma dokumentowa ma być zasadą, o ile umowa spółki nie stanowi inaczej; 2. projekt w zakresie zmiany art. 243 § 2 ksh generuje ryzyko sporów korporacyjnych z dwóch przyczyn: a. po pierwsze poprzez brak zastrzeżenia rygoru nieważności dla projektowanej formy dokumentowej. W takiej sytuacji skuteczne wydaje się udzielenie pełnomocnictwa nawet ustnie (art. 74 § 1 kc w zw. z art. 2 ksh), co grozi destabilizacją sytuacji w spółce. Z praktyki wiadomo bowiem, że pełnomocnictwo do udziału w zgromadzeniu wspólników bywa udzielane w sytuacjach pilnych i konfliktowych. Dlatego proponowana regulacja jest</p>	<p>dla zmian technicznych i upraszczających.</p> <p>1. Uwaga dotycząca uzasadnienia – uwzględniona.</p> <p>2. Uwaga dotycząca zastrzeżenia rygoru nieważności - niewzględniona.</p> <p>Zastrzeżenie rygoru nieważności dla formy dokumentowej pełnomocnictwa nie znajduje dostatecznego uzasadnienia w potrzebie ochrony bezpieczeństwa obrotu korporacyjnego. Pełnomocnictwo do udziału w zgromadzeniu wspólników ma charakter wyłącznie fakultatywny i służy jedynie ułatwieniu wykonywania praw udziałowych przez wspólnika, nie zaś zapewnieniu prawidłowości samej</p>

			<p>niewłaściwa, zwłaszcza że dotyczyć ma także już istniejących spółek. Nie negując potrzeby deregulacji wydaje się wskazane, aby odwrócić regułę przewidzianą przez nowe brzmienie art. 243 § 2 ksh poprzez brzmienie: „Pełnomocnictwo powinno być udzielone w formie pisemnej pod rygorem nieważności, chyba że umowa spółki przewiduje możliwość jego udzielenia w formie dokumentowej pod rygorem nieważności”; b. po drugie dlatego, że nie wyklucza możliwości zastrzeżenia w umowie spółki formy surowszej np. aktu notarialnego, co może prowadzić do utrudnienia udziału w zgromadzeniu wspólników wspólnikom mniejszościowym, zwłaszcza osobom starszym lub zagranicznym. W takiej sytuacji skutek wprowadzanej zmiany byłby odwrotny od deklarowanego w uzasadnieniu projektu. Do takiej treści projektu nie przekonuje fakt, że skuteczne zastrzeżenie wymogu formy surowszej wymaga jego umieszczenia w umowie spółki. Zastrzeżenie to bowiem może zostać wprowadzone do umowy spółki z pominięciem wspólnika mniejszościowego (art. 246 § 1 ksh). Generuje to ryzyko nowych sporów korporacyjnych przed sądami okręgowymi dotyczących uchylenia uchwał wspólników w tym przedmiocie.</p>	<p>procedury podejmowania uchwał. Wspólnik może bowiem uczestniczyć w zgromadzeniu osobiście, a brak pełnomocnictwa nie wpływa na ważność obrad ani skuteczność podejmowanych czynności. W sytuacji niezachowania formy dokumentowej ciężar wykazania istnienia umocowania obciąża pełnomocnika (mocodawcę), co w praktyce prowadzi do konieczności posługiwania się dokumentem umożliwiającym jednoznaczny identyfikację osoby udzielającej pełnomocnictwa. Ewentualne pełnomocnictwo ustne, choć teoretycznie dopuszczalne na gruncie ogólnych zasad prawa</p>
--	--	--	--	--

				<p>cywilnego, nie daje możliwości jego wiarygodnej weryfikacji i z tego względu nie może stanowić realnej podstawy do dopuszczenia do udziału w zgromadzeniu ani do wpisu na listę obecności. Mechanizmy praktyki obrotu same zatem eliminują tego rodzaju rozwiązania, bez potrzeby sięgania po sankcję nieważności. Wprowadzenie ustawowego rygoru nieważności prowadziłoby natomiast do nadmiernego formalizmu oraz do nieproporcjonalnego zaostrzenia wymogów dla czynności o charakterze wyłącznie wewnątrz korporacyjnym. Pozostawałoby to w sprzeczności z deregulacyjnym celem projektowanej</p>
--	--	--	--	--

				nowelizacji, której założeniem jest uproszczenie i uelastycznienie procedur funkcjonowania spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, przy jednoczesnym zachowaniu wystarczającego poziomu bezpieczeństwa prawnego.
4.	Krajowa Rada Notarialna	Uzasadnienie projektu /przedłużenie vacatio legis	Zarazem jednak Krajowa Rada Notarialna zaznacza, że choć w uzasadnieniu projektu wskazano, iż „ <i>postulat zmiany art. 243 § 2 KSH zmierza do umożliwienia, aby umowa spółki z ograniczoną odpowiedzialnością przewidywała możliwość udzielanie pełnomocnictwa do udziału w zgromadzeniu wspólników w formie dokumentowej</i> “, w przedstawionym projekcie przewidziano rozwiązanie, w którym przewiduje się nadanie wspomnianemu § 2 treści, wedle której „ <i>pełnomocnictwo powinno być udzielone w formie dokumentowej, chyba że umowa spółki przewiduje surowsze wymogi jego udzielenia</i> “. Zatem przy utrzymaniu brzmienia projektu, to nie umowa spółki będzie przewidywać możliwość udzielenia pełnomocnictwa w formie dokumentowej, lecz	<p>1. Uwaga dotycząca uzasadnienia – uwzględniona.</p> <p>2. Uwaga dotycząca vacatio legis – niewzględniona. Zgłoszona uwaga nie wymaga uwzględnienia. Projektowane rozwiązania mają charakter liberalizujący i nie nakładają na spółki nowych obowiązków ani wymogów dostosowawczych.</p>

			<p>wynikać to będzie już ex lege, z samej mocy nowej treści art. 243 § 2 KSH, zaś stosownych postanowień w umowie spółki wymagać będzie zastrzeżenie surowszych (np. polegających na utrzymaniu dotychczasowej formy na piśmie pod rygorem nieważności) wymogów dla udzielenia umocowania. Tym samym nie jest też do końca ściśle podkreślenie w uzasadnieniu, że „<i>konstrukcja, w której dopuszczenie formy dokumentowej uzależnione jest od woli samych wspólników wyrażonej w umowie spółki, zachowuje elastyczność i pozwala każdej spółce dostosować mechanizmy identyfikacyjne do własnych potrzeb i poziomu zaufania korporacyjnego</i>“, skoro to nie dopuszczenie formy dokumentowej wymagać będzie pozytywnego działania wspólników polegającego na zmianie umowy spółki, lecz przeciwnie, aktywność zgromadzenia wspólników polegająca na zmianie umowy spółki będzie wymagana dla zapobieżenia dopuszczalności formy dokumentowej. Rozwiązanie takie, zwłaszcza wobec stosunkowo krótkiego <i>vacatio legis</i> (30 dni), może postawić niektóre spółki w sytuacji konieczności dopuszczenia (przynajmniej przez jakiś czas) pełnomocnictw w formie dokumentowej nawet, jeśli w danej spółce potrzeby i poziom zaufania korporacyjnego sprzeciwiają się temu. Uwzględnić tu należy bowiem nie tylko czas potrzebny na zwołanie zgromadzenia wspólników, niezbędnego do zmiany umowy spółki poprzez przewidzenie w niej</p>	
--	--	--	--	--

			<p>surowszych niż wprowadzone projektowaną zmianą wymogów formalnych pełnomocnictwa, ale też przede wszystkim konieczność oczekiwania no wpis w Krajowym Rejestrze Sądowym wobec jego konstytutywnego charakteru przy zmianie umowy spółki z o.o. (art. 255 §1 KSH). Tym samym może się okazać, że wiele spośród spółek, których wspólnicy nie są chętni do dopuszczenia posługiwania się mniej restrykcyjną, dokumentową formą pełnomocnictwa, najzwyczajniej nie zdąży przeprowadzić stosowych zmian do czasu wejścia nowych przepisów. W rezultacie np. przy pierwszym po zmianie przepisów zgromadzeniu wspólników, choćby nawet zwołanym dla wyłączenia możliwości posługiwania się formą dokumentową, konieczne będzie zaakceptowanie pełnomocnictw udzielonych w tej formie. W sytuacji, gdy spółka nie przygotowała się jeszcze do podejmowania „odpowiednich, proporcjonalnych do celu działań służących identyfikacji wspólnika i pełnomocnika w celu weryfikacji ważności pełnomocnictwa” albo gdy sama chęć wyłączenia stosowania nowej regulacji wynika z faktu, że w danej spółce uznano, iż podejmowanie takich działań jest dla spółki utrudnione czy niemożliwe, będzie to swoistym paradoksem.</p> <p>Tym samym Krajowa Rada Notarialna, utrzymując generalnie pozytywny opinię o kierunku proponowanych zmian, sugeruje rozważenie znacznego przedłużenia vacatio legis, bądź też</p>	
--	--	--	--	--

			<p>odwrócenia kierunku art. 243 § 2 KSH tak, aby zachować jako zasadę udzielanie pełnomocnictwa na piśmie, zastrzegając jednak możliwość dopuszczenia posługiwania się formą dokumentową przez stosowne postanowienia umowy spółki. Pozwoli to podjąć decyzję w każdej spółce po wcześniejszym rozważeniu, czy np. spółka jest zdolna do podejmowania działań weryfikacyjnych. Zarazem wobec konstytwnego wpisu w rejestrze, wyłączone zostałyby ryzyko „zaskoczenia” nowymi regulacjami co do form pełnomocnictw spółek, w których z jakichś względów pożądane jest trwale (np. z uwagi na poziom zaufania korporacyjnego) lub czasowe (np. na czas przygotowania się do podejmowania starań weryfikacyjnych, wprowadzenie wewnętrznych procedur w tym zakresie itp.) utrzymanie dotychczasowej formy udzielania pełnomocnictw. Pozwoli to zatem na bardziej świadome i rozważne przygotowanie uczestników obrotu prawnospółkowego nie tylko do ułatwień, ale i wyzwań jakie będą wynikać z nowej regulacji.</p>	
--	--	--	---	--